

Kontakten

MENIGHETSBLAD FOR BEKKELAGET OG ORMØY MENIGHET

NR 3 - 2020 - 81. ÅRG

God Jul

- Bekkelaget bandskole
- Barbro Schmedling slutter
- Digital kirke i koronaens tid
- Asbjørg J. Lyngtveit - ambisiøs lokalpolitiker

Vi trenger hverandre

«Dere må ta med dere laptopen hjem etter arbeidstid i dag for å jobbe hjemmefra nå og utover», var beskjeden vi fikk på arbeidsplassen 12. mars. Vi måtte regne med hjemmekontor de nærmeste ukene, ja kanskje minst en måned. Landet måtte stenges ned f.o.m. 13. mars. Lite visste vi da at dette kom til å vare mye lenger. Jeg sitter fortsatt hjemme og jobber og må sikkert det et godt stykke inn i neste år.

Etter hvert som tiden gikk utviklet det seg til nye rutiner for meg i arbeidsdagen. Arbeidsreisen falt jo ut, så jeg kunne starte opp på jobb tidligere, og samtidig avslutte før jeg pleide. Siden jeg vanligvis sykler til og fra arbeidsplassen nede i sentrum la jeg opp til sykkelturer rundt omkring på østkanten etter arbeidstid. Ellers ville det blitt en altfor stillesittende tilværelse i det lange løp.

Selv om det ofte ble flere nettmøter om dagen med kolleger og eksterne, og nærmest kontinuerlig kommunikasjon via ulike meldingssystemer, så opplevde jeg mer og mer et savn etter face-to-face kontakt og sosialt samvær med kolleger. Når denne dimensjonen mangler blir det ikke det samme i lengden. Mellommenneskelig kontakt blir fattigere.

De andre på jobben opplevde jo akkurat det samme. Selve

Foto: Jan Brekke

arbeidsoppgavene fikk vi nok utført mer effektivt hjemme enn på arbeidsplassen, men man mistet uformelle innspill og faglige utvekslinger av tanker. Det ble dermed ikke like enkelt å fange opp viktig informasjon for det vi holdt på med. I tillegg erfarte vi at vi ble mer slitne rent mentalt i denne arbeidssituasjonen. Det krever f.eks. mer konsentrasjon å delta i et nettmøte enn i et fysisk møte.

Jeg var på en ferietur til Grønland tidligere i høst. Siden det nesten ikke var noen smitte der, så krevdes det en negativ covid-19-attest. Også det er uvant, at man

ikke uten videre kunne reise dit man ville her i nord. Siden reisen gikk via Kastrup i København medførte det 10 dagers karantene når jeg kom hjem. Da måtte jeg holde meg unna alle og bare utføre nødvendige ærender i butikker. Det var en lettelse når karantenen var over.

Man får en følelse av hvordan det er for de som også til vanlig lever et liv i ensomhet, uten familie eller venner i nærheten. Eller hvordan det er ikke uten videre å kunne reise dit man ønsker i landet eller nabolandene. Når fikk det sist konsekvenser å krysse grensen til Sverige?

Behovet for fysisk fellesskap vil alltid være der. De fleste av oss er jo skrudd sammen slik at et liv i ensomhet ikke er en god måte å leve på. Vi fungerer best i samspill med andre, samtidig som det er behov for alenetid innimellom. Men pandemien har gjort i hvert fall meg mer bevisst på dette. Jeg har fått kjenne på hvordan det er å være isolert fra fellesskapet over lengre tid, selv om fysisk kontakt med familie og venner er der til en viss grad. Jeg kommer til å sette mer pris på vanlige tilstander når samfunnet en gang åpner helt opp igjen.

Trond Skard Dokka er menighetsrådsleder i Bekkelaget og Ormøy menighet.

Et motsigelses tegn

Noe av det mest slående ved bergprekenen er de såkalte anti-tesene. I disse motsa Jesus gjengs oppfatning: «Dere har hørt det er sagt ..., men jeg sier dere». Og det Jesus motsa på denne måten, var ikke småtter, det var massivt rådende oppfatninger.

Naturligvis har antitesene med livsførsel å gjøre, men det er også noe mer på gang. Bergprekenen innledes med en annen form for motsigelse. Jesus står overfor folk i svært utsatte livssituasjoner, de er fattige, sørgende, sultne, rammet av urett, forfulgte. Og så motsier han det enhver kunne se, og kaller dem «salige».

Hva han la i salig er ikke helt klart. Mente han det samme som lykkelig/lykksalig, særlig, velsignet, frelst? Det som derimot er sikkert, er at han tilla disse menneskene noe som ingen empirisk undersøkelse kunne ha påvist. Ved alle saligprisningene er det noe skrikende «kontrafaktisk».

Hva kan vitsen være med å motsi det alle oppfatter som den skinnbarlige virkeligheten?

Når noen roses for å snakke ærlig og direkte, sies det ofte at de kaller en spade for en spade. Og det er unektelig en smart ting å gjøre. Å kalle spaden noe annet enn en spade er tåketale eller løgn.

På den annen side, om man ikke

sier noe mer om spaden, blir språkbruken fattig og perspektivløs. For en spade, som andre ting, er et produkt av oppfinnsomhet og arbeid, den er merket av tidligere bruk, og ikke minst, den er til noe, den representerer muligheter. Alt etter som, kan den være middelet til å plante et tre, eller til å få løs bilen når du har kjørt deg fast i snøen. Dette er ting ved en spade som ikke syns, uansett hvor nøyaktig den måles og veies og dens bestanddeler og form beskrives. Sier man ikke noe mer om en spade enn at den er en spade, da har man beskrevet en gjenstand uten muligheter.

Jesu saligprisninger skapte muligheter som ingen så komme.

Når et reint «spadespråk» brukes om mennesker, kan virkningen være grusom. «Skoletaper», «urokråke», «stoffbruker», det er bare å pøse på med eksempler. Sier man ikke noe mer om dem man kaller slikt, limer karakteristikkene seg fast til dem, og blir en knugende skjebne. Jesus lærer oss at det da kan ligge utfrielse i noen saftige motsigelser.

Tenker en nærmer etter, kan hele Jesu liv beskrives som en serie av motsigelser. Han motsa sykdommer ved å helbrede. Han motsa synd ved å tilgi og sette folk fri. Han motsa de fine fasadene ved å påpeke råttenheten bak. Han motsa de rike ved å plassere de

Takk Barbro!

Sorgen og gleden de vandrer til hope, står det i salmen, og det var med blandete følelser menighetsrådet mottok nyheten om at Barbro forlater oss for å tiltre en

ny stilling. Vi vil gjerne gratulere både henne og den nye menigheten med utnevningen, men vi gjør det i erkjennelse at det blir et tap for oss. Vi har blitt glad i Barbro. Hun har vært en utholdende entusiast, hun har holdt skikkelig

forberedte prekener som alltid ga noe å tenke videre på, og hun har representert en fromhetstype som det er mye å lære av. Vi vil komme tilbake med skikkelige avskjedsmarkeringer, dette er bare en trailer.

Nytt fra menighetsrådet

En god del har blitt satt på vent under pandemien, og menighetsrådet har høstet nye erfaringer med ZOOM-møter og andre digitale løsninger.

• Den planlagte festen for frivillige er utsatt.

• Arbeidet med kommunikasjonsstrategi ligger på is.

• Arbeidet med ny belysning i Bekkelaget kirke har stanset noe opp.

• Nytt lysanlegg i menighetssenteret er på plass.

• Det arbeides med å få gjenreist spiret på Ormøy kirke.

• Innspill til utlysningen av stillingen etter Barbro Schmedling er under forberedelse.

• Revisjon av menighetens trosopplæringsplan er i gang.

• Menighetsrådet har tatt de første skritt i planleggingen av Bekkelaget kirkes 100-årsjubileum.

Vi ber for

Førjulsvandring for skoler og barnehager

For alle som er offer for vold, terror og krig hver eneste dag i vår verden.

For alle som er rammet av koronakrisen i vår bydel og by, og i resten av verden.

Vår nye vennskapsmenighet i Beit Sahour, nær ved Betlehemsmarkene.

Menighetens misjonsprosjekter i Egypt, Biskop Thomas og Mamma Maggie.

Beboere og ansatte på Bekkelagshjemmet.

Julens gudstjenester.

Konfirmantene som starter opp undervisning i januar.

Simeon at Jesus var satt til å være et tegn som blir motsagt, et motsigelses tegn.

At folk motsa ham med et fiendskap som til sist drev ham i døden, er barnelærdom. Han ble motsagt fordi han motsa og selv var en motsigelse.

Det som skjedde tre dager etter, er det som nå gir hans motsigelser en uendelig kraft.

På menighetsrådets vegne: Hjertelig takk og til lykke!

Trond Skard Dokka, menighetsrådsleder

Kontakten

Ansvarlig utgiver
Menighetsrådet i Bekkelaget og Ormøy menighet

Redaksjonens adresse
Bekkelaget og Ormøy menighetskontor, Sandstuveien 15, 1178 Oslo
telefon 23 62 98 70

Forsidebilde: Sverre Bang

Redaktør
Jan Brekke, jan.brekke@oslo.online.no

Redaksjon
Gunn von Trepka, gunn.von.trepka@vikenfiber.no
Anne Borgersen Skaug, allskaug@online.no
John Gjertsen, jg233@kirken.no
Robert August Pedersen, robert.august.pedersen@gmail.com

Jacob Birger Natvig, jbnatvig@online.no

Annonser
Annonsefrist: 20. januar

Farger: kr. 10,00 pr. sp. mm
Neste deadline: 20. januar

Layout Marie H

Trykk Nr1Trykk, Opplag 7.250

Frivillig abonnement
kr. 250 for 2020
Vipps: #44737, merk Kontakten

Kontakten legges også ut på menighetens nettside som pdf-fil

En baby – et lys?

Har du noen gang gått inn i et helt mørkt rom? Eller gått i skogen og plutselig var det blitt mørk rundt deg? Kanskje har du også opplevd at strømmen har gått og alle i familien prøver å finne lommelykter og stearinlys. Det kan være ganske vanskelig når man ikke ser noe siden det er mørkt. Mørket kan være skummelt, fordi vi ikke vet hva som befinner seg der, vi ser jo ikke.

Profeten Jesaja levde for lenge siden og han forteller om et helt folk som vandret i mørket: «Det folket som vandrer i mørket, ser et stort lys. Over dem som bor i dødsryggenes land, stråler lyset frem.» (Jesaja 9,2) Hvordan tror du det var å «vandre i

mørket»? Kanskje krasjet de i hverandre, kanskje var de redde? «Folket som vandrer i mørket» har det nok ikke noe særlig gøy.

Men så ser de et stort lys! Kanskje var det også litt skummelt til å begynne med, men så etter hvert blir jo alt mye lettere når man ser hverandre.

Noe av det spesielle som Jesaja snakker om her, er at det var en baby som kom og lyste opp! «For et barn er oss født, en sønn er oss gitt». Livet var mørkt og håpløst, men så blir alt lysere når denne babyen blir født. Og denne babyen som Jesaja snakket om og ventet på, det var Jesus. Jesaja snakket faktisk om Jesus flere hundre år før han ble født! Jesus sa senere da han var blitt voksen

at han var verdens lys. Ja, han var kommet til hele verden for å lyse opp, slik at det ikke skulle være mørkt for oss. Så den lille babyen som ble født for over 2000 år siden gjorde at verden ble lysere. Både den gangen, men også i dag. Når vi opplever at livet er mørkt og vanskelig, når noe er ødelagt, da vil Jesus være der og gi oss håp og lys. Når vi roter rundt i mørket og ikke finner frem så vil Jesus vise oss en vei. Fordi Jesus kom for alle mennesker i hele verden, både da og alle de som har levd og vi som lever nå.

Kanskje du kan tenne et lys og tenke på at Jesus er lyset som kom for hele verden?

Ny fireårsbok – Kirkeboka mi

Kanskje har noen av dere fått den levert på døra? Når jeg skriver dette har vi ikke delt ut en eneste bok enda. Men i november så skal alle fireåringene i Bekkelaget og Ormøy menighet få denne boka. Noen på gudstjeneste i Bekkelaget kirke 8. november, noen i Ormøy kirke 29. november og ganske mange får den levert på døra.

Boka handler om vennene Astrid, Sara og Sigurd. Vi følger dem gjennom et år i barnehagen, hjemme hos hverandre, på tur i skogen og i kirken. Sammen utforsker de verden og deler både sorger og gleder.

Vi håper mange av dere leser i boka, og de som blir fire år neste år kan glede seg til det blir deres tur på høsten. Og

foreldre, dere kan også glede dere. Dette er en fin bok å lese også som voksne.

Kirkeboka mi er skrevet av Sindre Skeie og illustrert av Henning Trollbäck.

Ting du/dere kan gjøre i adventstiden, eller juleferien. Du kan sette et kryss når du har gjort en ting. Klarer du alle ti?

Aktiviteter

- Synge en julesang (alle versene)
- Bake en (eller flere) julekaker
- Lage en snøengel
- Lage julepynt til å henge på juletreet
- Skrive et julekort og sende til noen
- Gjøre noen andre glad
- Danse i stua
- Tenne adventslys
- Lese en bok
- Løpe rundt huset/blokka

Asbjørg Javnes Lyngtveit - allsidig lokalpolitiker

Tekst og foto: Anne Borgersen Skaug

Født og oppvokst på Hisøy utenfor Arendal trådte hun sine barnesko i sørlandsidyllen Kolbjørnsvik på Hisøy på femti- og sekstitallet, der barna så snart de hadde lært seg å svømme fartet omkring på egenhånd til lands og til vanns i et fritt, ganske så bekymringsløst og trygt miljø på alle måter.

En fantastisk barndom å se tilbake på. Et lokalt lite båtbyggeri var yndet lekeplass. Min hang til nærhet til sjøen og båtliv har nok sitt utspring i oppveksten, vil jeg tro. I tillegg til noen år i Frankrike og England i studietiden, har jeg som voksen bodd i Kristiansand, Drøbak og Oslo - her på Nordstrand de siste 34 årene med Bunnefjorden i synsfeltet. Jeg giftet meg i 1984 med Erling Olav, også arendalitt, og i hjembyen bor fortsatt mesteparten av vår familie.

- Hvilken utdannelse valgte du? Var det et bevisst valg for å bli politiker?

- Jeg er filolog med tysk, fransk og engelsk i fagkretsen. Min drøm var overhodet ikke å slå inn på noen form for politisk karriere, selv om jeg vant en nordisk stilkonkurranse på gymnaset om hvorfor det var så få damer i politikken, og hva som kunne gjøres for å rette på slikt. Det var datidens sørgelige faktum, i 1972. Drømmen var derimot jobb

i utenrikstjenesten eller innen forlagsvirksomhet. Eventuelt som lektor. Min mor drev med bokhandel i Arendal, og der jobbet jeg i nesten alle ferier fra jeg var 14. Litteratur var en viktig del av oppveksten. Dessuten hadde jeg sans for fremmedspråk og en forlokkende verden der ute.

- Senere fikk jeg i godt voksen alder behov for en spesifikk utdanning innen kommunikasjon og ledelse, og tok som 47-åring en mastergrad (Master of Management)

ved Handelshøyskolen BI i Oslo, ved siden av jobb som kommunikasjonsrådgiver. BI's lederutdanning var den gang lagt til Sjømannsskolen, et fantastisk sted å tilbringe tre år med å hente ny kunnskap.

- Kan du fortelle litt fra du startet i jobb og frem til i dag?

- I siste semester som BI-student høsten 2000 fikk jeg tilbud om å begynne som timeforeleser innen organisasjons- og

lederkommunikasjon på BI. Det slo jeg til på, fartet rundt om på ulike BI-skoler og underviste som høyskolelektor fra 2001 til ca. 2018, de siste ni årene også på Høyskolen i Østfold, i Halden. Der underviste jeg internasjonale studenter fra nær sagt hele verden i strategisk kommunikasjon - veldig spennende. Dette ved siden av å drive eget firma innen kommunikasjon og ledelse, som jeg hadde holdt på med siden 1993. Det året fylte jeg 40, og ble utskrevet fra Radiumhospitalet som frisk etter kreftbehandling. Jeg feiret det med en hårløs tur til Roma, samt oppstart av eget firma. Før dette hadde jeg siden 1985 jobbet som informasjonssjef og plassjef i Oslo for et bransjeinstitutt innen konfeksjons- og tekstilindustrien. I årene etter studietiden i Kristiansand, Oslo, Grenoble og Oxford, jobbet jeg som frilans fagoversetter, frilansjournalist, samt lærer for innsatte i alle Oslos fengsler. Det kan nok virke snodig, men jeg trivdes veldig godt i årene bak fengselsmurene!

Våren 2018 ble jeg utnevnt av styret som dommer på fulltid i Forlikrådet i Oslo, og der har jeg vært siden. En utfordrende, variert og ikke minst meningsfull jobb på alle vis. I høst ble jeg utnevnt for en ny fireårsperiode, så noen pensjonisttilværelse blir det ikke på meg foreløpig, mine 67 år til tross.

- Hvor lenge har du sittet som AP-politiker, leder i Nordstrand AP?

- Jeg meldte meg først inn i Arbeiderpartiet i mars 2011. I 2012 ble jeg medlem av styret i Nordstrand Arbeiderpartilag, det største av bydelens fire lokallag. Jeg ble samtidig medlem av Representantskapet i fylkespartiet. Da leder i Nordstrand Arbeiderpartilag, Siri Gåsemyr Staalesen, ble partisekretær i Oslo AP i 2013, overtok jeg som leder av lokallaget, og er det fortsatt. - I 2016 ble jeg valgt til leder også av bydelspartiet, Nordstrand Arbeiderparti. Jeg har sittet som gruppeleder for AP og folkevalgt i Bydelsutvalget (BU) på Nordstrand siden kommunevalget i 2015. I perioden 2015-19 var jeg her nestleder i Arbeidsutvalget (AU) og i Helse- og sosialkomiteen, mens jeg i inneværende periode sitter som medlem i AU og i Barne-,

Ungdoms- og Kulturkomiteen. Som gruppeleder i BU på Nordstrand møter jeg også i storgruppemøter i Oslo Arbeiderpartis bystyregruppe.

- Kan du nevne noen av dine hjertesaker for bydelen?-

Mine hjertesaker dekker nok hele generasjonsspektret i Nordstrands befolkning, så det er vanskelig å peke på noen få. For å begynne med de yngste: Full barnehagedekning har vært prioritert i AP's BU-gruppe og i Oslo Ap siden valget i 2015. Bydel Nordstrand lå her sørgelig langt bak andre bydeler i Oslo, faktisk en av de dårligste. Og Oslo var igjen blant de dårligste i landet på dette området. Nå nærmer det seg full dekning i bydelen, avhengig av om man ønsker rullerende opptak eller to pr. år. En bemanningsnorm for kvalifiserte barnehagepedagoger har også vært et mål. Jeg er derimot ikke glad for sammenslåing av styrerfunksjonen i flere barnehager, slik det har vært og er på tale i bydelen.

- Jeg og øvrige medlemmer av APs BU-gruppe er også opptatt av å bedre anleggssituasjonen for idretten i denne byen og bydelen. Her hadde Oslo et gedigent etterslep på resten av landet da vi overtok ledelsen i 2015. På Nordstrand har vi fått gjennomslag for en rekke slike prosjekter, med flerbrukshaller, kunstgressbaner, Lambertseter Stadion, KFUM Familiearena og oppgradering av gressletta på Ekebergsletta for å nevne noen. Høyst nødvendig oppgradering av våre to alpinbakker, Sloreåsen på Ljan og Leirskallen, står på programmet framover.

- Fritidsklubber og «et sted å henge» utenom organiserte aktiviteter er også et must i en bydel på størrelse med Bodø. Jeg har derfor de siste årene ivret for å få til en ungdomsklubb i det gamle bydelshuset på Sæter, nå kalt Nordstrand Kulturarena, i tillegg til den gode, gamle klubben på Lambertseter. Dette har nå hele BU stilt seg bak. Også samfunnshus for små foreninger og arrangementer som på Lambertseter gård er en sak jeg har kjempet for i årene som bydelspolitiker. I det hele tatt er frivilligheten på Nordstrand imponerende, men trenger politisk støtte og levelige rammer. Jeg må nok også inkludere EKT rideskole og

husdyrpark blant hjertesakene - her har vi i Nordstrand AP drevet med underskriftskampanjer, framsnakking på rådhuset o.l. i flere år. Jeg håper inderlig det finnes en langsiktig løsning på økonomien og organiseringen for dette uvurderlige stedet for små og store på Ekebergsletta.

Tilgang til strandsonen for allmennheten er viktig i Oslo, og ikke minst i en bydel der mange av byens badeplasser befinner seg. Her har vi fått oppgradert flere strender, både på Malmøya med badebinge for mennesker med funksjonsnedsettelse, Nordstrand Bad, Sæterstranda m. fl. Og flere står for tur!

- Eldreomsorgen er kanskje noe av det som har opptatt meg mest som bydelspolitiker, og som jeg er stolt av at eldrebyrådene våre er kraftfullt engasjert i. Vi skal ha trygghet for eldre hjemmeboende med både menneskelig og teknisk tilrettelegging. Her har flere ansatte i hjemmetjenesten vært et svært viktig politisk mål jeg har mast fælt om i bydelen. Vi trenger dessuten flere tilrettelagte boliger for eldre i vår bydel. Jeg har gått heftig og begeistret inn for det strålende samarbeidsprosjektet mellom Bekkelaget/Ormøy Menighet og Solon Eiendom, «Bekkelaget Seniorlandsby», på en felles 22 mål stor tomt. To positive eldrebyråder og enstemmig BU til tross - det ser ut til at dette strander hos Plan- og bygningssetaten. Veldig trist. Men vi har nettopp fått «verdens mest moderne helsehus» på Solfjellhøgda, ifølge eldrebyråd Robert Steen, som også er medlem i bydelspartiet vårt. Annet gledelig er det nye sykehjemmet som kommer på Lambertseter, der det gamle er revet. Og jeg gir meg ikke før det aldersvennlige transporttilbudet Rosa Busser er kommet til Nordstrand!

- Hva gir hvilepuls? Hvordan «lader du batteriene»?

- «En tur på vannet», som vi sier på Sørlandet, er rene hurtigladeren for mine batterier. Vi har båt i Malmøysundet, opprinnelig arendalitt den også. Så er det selvsagt hytta ved havet på Tromøy utenfor Arendal, og kajaktturen rundt i barndommens ferieparadis som skjærgården der er for meg. Nå er den tilmed blitt opphøyd til Raet Nasjonalpark, og hurra for det! Ellers står hagearbeid hjemme i Nordstrandskråningen

Velkommen inn!

for mye nyttig avkopling. Vi bor i et gullistet gammelt tømmerhus omgitt av digre løvtrær, så her er god anledning til frisk luft, mosjon og refleksjon med løvrive. Ditto med luking på vårparten. Skjønnlitteratur gir ellers en god avveksling til saksdokumenter når det er «innevær». Livet er i grunnen godt å leve i all slags vær!

- Det nærmer seg jul, har du noen juletradisjoner du må ha med hver jul?

- Det er jo de vanlige, norske juletradisjonene som er like fine hvert år, da. Men en skrekkens tanke er om vi ikke skulle få tak i et juletre som rekker helt til taket. Jeg er uheldredelig juletrenerd. En jul var jeg så fortvilt over den skandaløse mangelen på 3,5 m høye, norske fjelledelgraner hos bydelens julereselgere at en av dem dro hjem til gården sin og hugde et ekstra til oss. En annen jul dro en lokal juleteselger på jakt etter ønsket tre hos kolleger utenbys. Noen år har vi endt opp med drøyt fire meter «bedehustrær», som mannen må tilpasse med motorsag. Han fikk spesialmidd juletre fot i størrelse XXL i gave av en forståelsesfull venn her i bydelen. Små, unnselige juletrær, for ikke å nevne plasttrær, kommer ikke inn over min dørstokk!

- Ellers er Sølvgutten en nødvendighet. Da Nordstrand kirke fremdeles var bitteliten og vi måtte stå i lang kø i vinterblesten for - muligens - å komme inn i varmen til gudstjeneste på julaften, fant vi på å dra til Oslo Domkirke og høre på Sølvgutten «live» i stedet. Det ble så en stemningsfull tradisjon som vi ugjerne bryter, men vi har nå etter hvert beveget oss tilbake til Nordstrand med sin fine, nye kirke og sitt etterlengtede orgel. I dette koronatristsens år er det

Forts neste side

Hjemme er et fint sted å koble av.

vel et åpent spørsmål hvordan det blir med kirkegang og trengsel julen 2020.

- Hvilket forhold har du til Bekkelaget og Ormøy Menighet, og hvordan ser du på menighetens rolle i bydelen/nærmiljøet?

Jeg bor selv nær grensen til Bekkelaget, men hører til Nordstrand menighet, der sønnen vår både er døpt og konfirmert. Jeg har slik sett noe nærmere forhold og kjennskap til nabomenigheten deres. Imidlertid har jeg som nevnt hatt noen felles kampsaker med Bekkelaget og Ormøy Menighet. Vi i APs BU-gruppe tente først på Solons planer om aldersvennlige boliger med fellesrom og -tjenester av ulike slag og til fornuftig pris, for så å bli vel så entusiastiske over planene om å gjøre dette til et felles prosjekt med menigheten om en hel seniorlandsby på 22 mål. Jeg er kjent med at Bekkelagshjemmet er et populært og veldrevet sykehjem, men dessverre for lite til å drifte på samme måte i årene som kommer.

- Planene om å få til et variert tilbud her med

ulike omsorgsnivåer virket derfor veldig riktig og betimelig. Ikke minst var de fremtidsrettede tankene om såkalt «intergenerasjonell læring og utvikling» besnærende. Menighetens barnehage, nærheten til skoler, tilbud til unge under utdanning innen helsefag m.m. ble sett i sammenheng med eldres behov og muligheter til å bidra til et godt og utviklende fellesskap for samtlige. Jeg håper fortsatt dette kan realiseres, om enn i en annen skala. Jeg vil berømme både John Gjertsen fra menigheten, Vegard Kobberdal som jobbet med dette prosjektet for menigheten og Torgils Kvam fra Solon Senior for det gode samarbeidet.

- I Arbeiderpartiet ser vi samarbeid mellom kommunen og ideelle organisasjoner som svært ønskelig, og på områder som dette, med drift av barnehager, ulike aktiviteter for barn og unge, seniorsentre og eldreomsorg er det mitt inntrykk at menighetene i bydelen og eksempelvis Kirkens Bymisjon er sterke og gode aktører.

Eldres venner – tidligere Bekkelaget Gamlehjemforening 80 år

Bekkelaget Gamlehjemforening ble stiftet 3. april 1940, etter initiativ av dr. Olav Muri med det formål å få et eget aldershjem i Bekkelaget menighet.

Kommunen stilte tomt til disposisjon. Foreningen gjennomførte utallige basarer, kronerulling og loppemarked for å nå målet med egenkapital som var krav for viderefinsiering (lån) for bygging av hjemmet. Verving av medlemmer var viktig, det var over 800 medlemmer en periode. Nå er det 40 årsbetalende medlemmer og 60 livsvarige.

Først formann var Lorents A. Lund. Grunnstein ble nedlagt i 1961 og hjemmet innviet i 1962. Foreningen endret navn til Eldres Venner i 1991 da den også støtter seniorsentrene, frivillighetsentralen og annet eldrearbeid i menigheten med pengegaver. Foreningen arrangerer hyggemøter på Bekkelagshjemmet. Siste møte i år ble årsmøtet i mars. Nå håper vi på bedre tider.

Spørsmålet er: skal foreningen bestå? Det er vanskelig å få folk til å ta en styrejobb. Dagens formann David Crawford har sittet i 35 år og ønsker en som kan overta. I anledning jubileet har foreningen gitt en generøs pengestøtte til innkjøp av hagemøbler til Bekkelagshjemmet. Foreningens motto fra første dag: «Det skal være godt å bli gammel på Bekkelaget».

Styret i Eldres Venner

Dit Herren peker

Etter 13 år i Bekkelaget og Ormøy menighet reiser vår prest Barbro Schmedling videre til virke som sokneprest i Lambertseter. Vi satte oss ned og snakket om alle de gode minnene.

Tekst og foto: Robert August Pedersen

Vi gikk først tilbake til starten og det første minnet. Barbro tar en pause før hun smiler bredt:

- Mitt første minne tror jeg er den første gudstjenesten jeg skulle ha i Bekkelaget kirke. Det skulle være nattverd. Jeg kommer inn på sakristiet for å ta på meg messehagelen og der stod Torleiv Austad, professor i teologi ved Menighetsfakultetet, og skulle være nattverdsmedhjelper! Da ble jeg ganske paff! Jeg var helt uforberedt på at han som hadde vært dekan på MF i det hele tatt skulle stå der!

Barbro ler. Hun forteller at der og da var det litt skremmende, Barbro kjente ham jo ikke. Men han er jo ikke skremmende i det hele tatt – han er jo en fantastisk mild, fin og snill mann. Men hun glemmer ikke hvor lang hun ble i maska da hun kom inn i sakristiet og der stod Torleiv Austad!

Fantastiske mennesker
Det leder henne inn på en av tingene som gir særpreg til Bekkelaget og Ormøy menighet. Det er mange akademikere i menigheten og de har vært en kjemperessurs.

- Men man forbereder seg jo godt til preken når man vet at de

sitter på benkene, sier Barbro og ler.

På veien videre tar hun med seg mange ting fra menigheten – først og fremst alle de fantastiske menneskene. Både de hun har jobbet med i stab og ikke minst den fantastiske gjengen på Ormøy. Lagånden fra Ormøy har vært helt fantastisk! Den har betydd alt for henne. Alle de frivillige på Ormøy som gjør en formidabel innsats. Barbro har blitt nær til flere av dem. Noen vil hun nok beholde som venner resten av livet.

- Og på Bekkelaget har man blitt pushet på å gjøre ting optimalt!

Stolt
En av de tingene hun er stolt av er et prosjekt Ormøy hadde sammen med kunstneren Björg Thorhallsdottir.

- Vi besøkte den Lutherske menigheten i Beit Sahour da vi var i Palestina på stabstur (menigheten som siden har blitt vår vennskapsmenighet). Dette besøket gjorde dypt inntrykk og julen etter bygde vi en betongmur med piggråd på toppen - etter modell av den virkelige muren utenfor Betlehem. Björg malte et kunstverk med to engler, en palestinsk og en jødisk, som prøvde å reparere et sønderrevet hjerte. Vi satte det opp mellom de tre vise menn og julekrybba i Ormøy kirke. Krybba er jo svært

og i oliventre, også produsert i Betlehem. For meg og mange andre var det en veldig viktig ting å gjøre.

Hun nevner også da diakoniatvalget ble slått sammen med gudstjenesteutvalget for å lage et diakonalt halvår. Blant annet tekstrekkene og salmene ble forandret slik at alt dreide seg om diakoni, og det skulle være gjennomgående på alle nivåer i menigheten. Det var svært vellykket med et kjempegodt samarbeid. Det var mens Anita Våge var diakon.

- Ellers så har vi funnet på veldig mye artig i staben! Det er en enormt ressurssterk stab med veldig forskjellige folk som har respekt for hverandres forskjellighet. Og masse humor, galgenhumor. Det er ikke så

mange som kommer inn til lunsjen på Bekkelaget som tror at det er en kirkestab som sitter der. Der kan vi snakke om alt mellom himmel og jord! Det er et trygt forum hvor vi har det artig!

Dit Herren peker
Barbro forteller at hun sjelden legger konkrete planer for seg selv, hun går dit hun tror vår Herre peker - vandrer i de gjerningene som Gud har lagt ferdig for henne. Ved årsskiftet blir Barbro sokneprest i Lambertseter. Hun sa takk til stillingen med stor glede og er veldig glad for det tilbudet.

- Det er jo vår Herre som har ledet meg til å søke jobben. Så jeg håper han ikke har ledet meg på ville veier, avslutter Barbro til latter fra oss begge.

Barbro Schmedling, menighetsprest i Bekkelaget og Ormøy menighet.

Anne Margrethe Langhus ny bestyrer på Breivoll gård

Vår kjære speiderleder på Bekkelaget skal nå jobbe for DNT og på gården Breivoll, innerst i Bunnefjorden. Da kommer speidererfaringen godt med.

Tekst: Jan Brekke Foto: privat

Hun har allsidig erfaring med annet enn speideren også, bl.a. fra mange velrennomerte restauranter. Men barn og unge kombinert med friluftsliv står hennes hjerte nærmest.

- Vi kommer nok til å bo på Breivoll gård etter hvert, men siden jeg driver Bekkelaget kirkes største barne- og ungdomsgruppe kommer jeg ikke til å flytte helt med det første, understreker Anne.

- For Oslo folk er det enkelt å komme ut til Breivoll gård, de kan enten ta buss 505 fra sentrum til Nesset, så gå til

Breivoll for Dagens niste og deretter gå den vakre kyststien til Hvervenbukta og buss derfra til Oslo. Eller du kan komme til Breivoll og gå turer i området her. De lokale turlagene jobber med nye turer og stier rundt Breivoll. Her blir det låve til å sove i, vi har lavoer nå som man kan leie. Jeg lager kokegrop og bålplass som skal være ferdig i løpet av kort tid.

- Men vi har fortsatt kajakk utleie og muligheter for å bade for de tøffe. Neste sommer kommer 40 kajaker og badstue og mye mer. Velkommen for en titt, sier den nye bestyreren.

Anne Margrethe Langhus prøver å etterligne T'en som DNT bruker til merking av turstier.

Kirkespiret tilbake på Ormøy kirke

Tekst: Roar Baust, medlem av Kirkekomiteen i Ormøy og koordinator for innsamlingen

Så er det gitt melding om at kirkespiret på Ormøy kirke skal tilbake på plass. Det har vært savnet i nær 3 år. Selve tårntoppen begynte å "råtne" og spiret ble tatt ned. Nå skal det på plass, men Kirkelig Fellesråd i Oslo som eier kirken, har ikke penger til å sette det opp igjen. Prisen er satt til. kr 600.000.

Kirkekomiteen i Ormøy setter derfor i gang en innsamlingsaksjon som vi håper alle i menigheten vil støtte. Vi vil gjerne ha spiret oppe til jul, men må nok vente på de innsamlede midler. Vi oppfordrer spesielt organisasjoner og bedrifter i området til å gi sin gave, men selvsagt vil alle midler store som små, bli tatt imot med takknemlighet.

Så langt har det kommet inn 46 600 kroner til innsamlingsaksjonen, noe som viser at saken engasjerer lokalt, og at målet med å samle inn hele 600.000 kroner og endelig få spiret tilbake på plass kan være oppnåelig i overskuelig fremtid. Kontonummer er 1607.43.64784.

The times they are a-changin'

Det går mot jul i dette annerledesåret som 2020 har vært på mange plan. Sist vi forberedte oss på å feire Herrens komme, kunne vel knapt noen av oss ha forestilt seg hvor mye verden skulle komme til å forandre seg på så kort tid eller hvilke gjennomgripende konsekvenser det ville ha for livene våre og for livene til mennesker verden rundt. I skrivende stund stenges både Norge og store deler av Europa ned for annen gang på få måneder og akkurat nå er det mange som lurer på om de i det hele tatt vil kunne samle sine kjære rundt seg når jula kommer. Andre går høytiden i møte med store økonomiske bekymringer og er redde for at det ikke blir særlig mange gaver under treet i år. Her i Norge er de fleste allikevel langt bedre stilt enn folk i mange andre land – land som ikke har flust med oljepenger og gode sosiale sikkerhetssystemer. Vi har sluppet lett fra det så langt og de fleste av oss kan også i år gå julen i møte med glede og forventning selv om høytidsfeiringen blir annerledes i år for de aller fleste.

Verre er det for våre brødre og søstre i vår palestinske vennskapsmenighet på Betlehemsmarkene. I Betlehem, Jesu fødeby, er forholdene tøffere enn på lenge som følge av pandemien som raser verden rundt. Tøft hadde de det fra før på grunn av den politiske situasjonen og tøffere har det blitt når også levebrødet til store deler av byens befolkning har forsvunnet sammen med turiststrømmen til byens helligsteder. I vår var det ingen pilegrimsvandring i Jerusalem til påske, og denne julen kommer det ingen turister til fødselsgrøtten i Betlehem. Inn i denne ekstremt vanskelige situasjonen gjør vår vennskapsmenighet i Beit Sahour en beundringsverdige innsats med etter beste evne å

forsøke å bote på elendigheta. De driver matutdeling og en utstrakt diakonal virksomhet i byen, og dette arbeidet har vi som vennskapsmenighet fått lov å ta del i. Det kjennes godt å kunne få være med å gjøre en forskjell for mennesker som virkelig trenger det i en krevende tid. Vår pengeinnsamling til de fattige i Betlehem har vært til vesentlig hjelp for mange, og det at vi også er i ferd med å få til en avtale om produksjon av gripekors i oliventre til bruk i trosopplæringen i menigheten vår vil være til betydelig hjelp for flere fattige familier i Betlehem – mennesker som har mistet levebrødet som følge av den pågående pandemien.

Dette samarbeidet synes jeg viser kirken og menigheten på sitt aller beste, og dette arbeidet er noe av det jeg vil være mest stolt over å ha fått være med på i min tid som tjenestegjørende i Bekkelaget og Ormøy menighet. Når nå julen nærmer seg vil jeg oppfordre menighetens medlemmer til å fortsette å støtte opp om dette viktige arbeidet og om mulig – gi en liten ekstra julegave til vår vennskapsmenighet på Betlehemsmarkene i år. Det er mitt avskjedsønske til dere. At dere fortsetter å støtte opp om dette viktige diakonale arbeidet.

Min tid som prest i Bekkelaget og Ormøy nærmer seg nemlig nå sin avslutning. Fra nyttår skifter jeg tjenestested og stilling etter 13 år. 4. januar begynner jeg som sokneprest i Lambertseter menighet, en menighet som geografisk er veldig nær Bekkelaget og Ormøy, men som også er veldig forskjellig både når det gjelder befolkningssammensetning og menighetsdrift. Det er med stort vemod jeg sier farvel til Bekkelaget og Ormøy, men også med glede og forventning at jeg retter blikket mot en ny flokk og

nye oppgaver i Herrens tjeneste. Årene i Bekkelaget og Ormøy har vært viktige og skjellsettende år for meg på mange plan og jeg er takknemlig for å ha fått lov å gjøre tjeneste blant så mange flotte og ressurssterke folk - folk som jeg har lært veldig mye av og blitt veldig glad i. Hjertelig takk til hver især av dere som har bidratt til å gjøre denne tiden uforglemmelig. Jeg vil bære dere med meg i mitt hjerte og jeg vil nok komme innom på gudstjenester etter hvert – også det er ikke så langt til Lambertseter. Kanskje kan vi til og med samarbeide om gode og viktige prosjekter etter hvert.

Nå skal det jo ikke stikkes under en stol at jeg også har møtt noen utfordringer på min vei og at jeg nok på enkelte har virket mer som en rød klut. Annet er vel ikke å vente når man er såpass frittalende og har så tydelige meninger om mangt som meg. Heldigvis har jeg hatt gode, kompetente og sterke støttespillere i både stab, menighet og kirkeledelse hele veien, noe som har gjort det ganske uproblematisk å stå støtt gjennom det som har vært av små og store stormer underveis. I tillegg til at jeg er oppvokst i værharde strøk...

Anyway, akkurat nå er både mitt liv og verden i rask forandring og gjennom dette forandringens år 2020 har Bob Dylans «The times they are a changing» vært en gjennomgangstone for meg. Av den grunn vil jeg også la den avslutte «På hjertet» denne gangen. Hjertelig takk for meg med mine dypeste ønsker om en fredfull og velsignet høytidsfeiring i forandringens tid. Pax et bonum!

*Come gather 'round people
Wherever you roam
And admit that the waters
Around you have grown*

Menighetsprest i Bekkelaget og Ormøy
Barbro Schmedling.

*And accept it that soon
You'll be drenched to the bone
If your time to you is worth savin'
Then you better start swimmin'
Or you'll sink like a stone
For the times they are a-changin'*

*Come writers and critics
Who prophesize with your pen
And keep your eyes wide
The chance won't come again
And don't speak too soon
For the wheel's still in spin
And there's no tellin' who that it's
namin'
For the loser now
Will be later to win
For the times they are a-changin'*

*Come senators, congressmen
Please heed the call
Don't stand in the doorway
Don't block up the hall
For he that gets hurt
Will be he who has stalled
The battle outside ragin'
Will soon shake your windows
And rattle your walls
For the times they are a-changin'*

*Come mothers and fathers
Throughout the land
And don't criticize
What you can't understand
Your sons and your daughters
Are beyond your command
Your old road is rapidly agin'
Please get out of the new one
If you can't lend your hand
For the times they are a-changin'*

*The line it is drawn
The curse it is cast
The slow one now
Will later be fast
As the present now
Will later be past
The order is rapidly fadin'
And the first one now
Will later be last
For the times they are a-changin'*

Julehilsen 2020 fra Oslo biskop

Tekst: Kari Veiteberg foto: Dag Smemo

For svært mange av oss har dette vært et merkelig år. Et år med høylytte nyheter om krigshandlinger og ufred og om en truende pandemi som ennå ikke er overstått. Et år med stengte grenser og smittevernstiltak der vi har vært nødt til å leve, feire og sørge på en annen måte enn før. Det har også ført til at mange har utforska og nyoppdaga det de trodde de kjente: sin egen heim og familie, heimstaden og heimlandet. Det er ikke få som har fortalt meg om at de har begynt å gå turer i nabolaget, lytta til lyder de ikke har brydd seg om før, som fuglesang og lagt merket til stier og blomster de tidligere hadde oversett.

Kanskje er det også noe av det vi skal gjøre i juletida? Leite etter

og ta inn lysglimt, legge øret til jorda og høre etter svake lyder som kan gi håp og tenke på alt det som lett havner i skyggen av prangende overskrifter og reklamebulder.

For det er ikke sikkert at det er slik at den første lyden av jul er jublende gledessang eller utagerende familiehygge. Dette året har det blitt viktig for meg å oppdage at de første juleorda verken handler om glede eller heimkos. De første juleorda er «frykt ikke», sagt med innestemme til mennesker som er redde eller urolige. Engelen sa det til Maria og gjentok det for gjeterne julenatta: Frykt ikke! Vær ikke redde! Da Jesus ble voksen sa han det gang på gang, det er nesten som et refreng som går gjennom heile Bibelen:

Kari Veiteberg, Oslo biskop

Vær ikke redd! Det er over fire hundre oppfordringer til å ikke frykte i bibelen, flere enn det er dager i året. På den måten kan Gud hilse oss hver morgen, kanskje etter ei søvnløs natt, med disse ordene: «Frykt ikke - vær ikke redd!»

Mitt håp for denne jula er at vi alle gir oss tid og rom til å i stillhet lytte etter Guds stemme, lyden av noen som sier oss at vi ikke trenger å være redde. Det kan være i form av den jevne lyden av hjerteslag, av småbarnspludder eller øyne som ser opp på oss med tillit.

Kanskje kan vi også bøye oss ned og legge øret til jorda og lytte etter tegn som gir håp. I den mørkeste av alle netter, hvisker Marias barn: «Jeg er her, jeg kommer med fred, gi for all del ikke opp håpet. Vi går mot lys.»

Så enkelt og stille kom Gud til vår jord. Så høyt er jeg elsket av Jesus, min bror. Han kom fra Guds himmel, Gud selv var han lik, men Jesus ble fattig, og jeg er blitt rik.

Julemesse i et annerledes år

Den tradisjonelle julemessen som avholdes i begynnelsen av desember hvert år, kan i år dessverre ikke gjennomføres på vanlig måte. Men mer enn noen gang trenger vi å støtte Bekkelaget og Ormøy menighets misjonsprosjekt; Stefanusalliansens arbeid i Egypt.

Tekst: Vigdis Biorå, Inger Johanne Kolberg, Aud Mari Gunnes, Gro Degnæs og Mari Lovaas (Julemessekomitéen)

Situasjonen for barn og unge i Egypt
Koronaviruset diskriminerer ikke, det angriper fattige som rike. Men muligheter for smittevern og hjelp er sterkt diskriminerende.

Mens mange i Norge er bekymret fordi de ikke kan gå på julebord i år, er religiøse minoriteter i andre land blitt systematisk diskriminert blant annet ved utdeling av mat til arbeidsløse ofre for pandemien. Det er mange steder grunn til vesentlig større bekymring enn hos oss. Situasjonen for de som bor på «søppelberget» i Kairo er i år enda mer utfordrende. Nesten alle har mistet den jobben de kanskje hadde. Det er stor nød og mangel på mat og det som trengs for å leve. Alle barnehagene er stengt etter ordre fra

myndighetene. Familievold er økende og desperasjonen stor. Stefanusalliansen har sett seg nødt til å åpne små barnehjem for å kunne ta ut de barna som har det vanskeligst i hjemmene. Arbeidet som drives for barn og unge fortsetter og medarbeiderne risikerer egen helse for å gå på hjemmebesøk. Det er startet utdeling av matpakker og sanitærutstyr til familiene.

Salg av julevarer og symbolske gavekort
I år mister vi julemessen som hyggelig møtepunkt på tvers av generasjoner, men vi vil gjøre det vi kan for å samle inn penger. Julemessekomiteen har derfor startet salg av ulike varer etter hver gudstjeneste ved Bekkelaget kirke frem mot jul. Her selges også «gavekort» til

inntekt for prosjektet. Kanskje kan du bruke det til julegave? For kr. 80,- gir du et barn et par sko, for 150,- gir du et par sko og skolegang og for kr. 200,- gir du mateske og hjemmebesøk.

Andre måter å bidra på
Vanligvis samler vi inn mellom 40- og 50 000 kr på julemessen. Kan vi selv et år uten vanlig julemesse klare å slå denne rekorden? Det er gjerne 200 personer som er innom julemessen hvert år. Hvis 200 personer gir 200 kr. hver, så har vi allerede 40.000 kr?

I desember vil vi også starte en digital innsamlingsaksjon på Vipps og Facebook. Ønsker du å støtte med et beløp, så kan det også gjøres på julemessens Vippsnummer: 542869. Her kan du lese mer om Stefanusalliansens arbeid i

Egypt som vår menighet støtter: <https://www.stefanus.no/hva-gjør-vi/her-arbeider-vi/egypt/prosjekt/en-kjaerlighet-som-gir-liv/> og <https://www.stefanus.no/hva-gjør-vi/her-arbeider-vi/egypt/prosjekt/anafora-og-anastasia/>

-Ingen kan gjøre alt, men alle kan gjøre litt. - La oss stå sammen om dette viktige arbeidet!

BØNNESAMLING

Velkommen til bønnesamling i Bekkelaget kirke torsdager kl. 10.30

Kontaktperson:
Marianne Johnsen mobil:
90664824

Bekkelaget kirke er åpen

Åpen kirke for stillhet og ettertanke hver tirsdag fra 19.00 - 21.00

Vi har fått ny diakon!

Tekst og foto: Robert August Pedersen

Har du hilst på vår nye diakon Andreas?
Han har et spennende prosjekt på gang. Men først la oss finne ut hvem Andreas er!

Andreas er en 34 år gammel mann, vokst opp i Åsgårdstrand. Han bor på Lindeberg og er gift med Gunhild, pappa til Olina, og over nyåret blir han pappa til ei jente til. Det blir stor stas. Andreas har arbeidserfaring fra menighet, skoleverket og akuttpsykiatri. Selv sier han at han er over gjennomsnittet glad i å brenne bål, høre en bråkete rockelåt eller gjøre noe gøy med familien. Og når Andreas har tid, som blir sjeldnere og sjeldnere, liker han å lese, se en serie eller spille piano!

Frivillighet

15. august fikk Andreas fast ansettelse som diakon i Bekkelaget og Ormøy menighet. De store linjene rundt stillingsbeskrivelsen handler om barne- og ungdomsarbeid,

sorgarbeid og frivillighet. Han forteller litt om sistnevnte:

- Det er en ny satsing der målet er å se på frivilligheten i Bekkelaget og Ormøy med et overordnet blikk. Hvem er våre frivillige? Hvordan rekruttere og ivareta dem på en best mulig måte? Hvordan er vår frivillighetskultur, våre holdninger til de frivillige? Det handler om bevisstgjøring rundt organisk og instrumentell frivillighet, verdier, det store felleskapet. Som du skjønner er ikke dette løst i løpet av et par stabsmøter, men det er spennende å få jobbe med.

Satsingsområde

Frivillighet er også et satsningsområde i Oslo Bispedømme! Det er en konkret

gruppe som jobber med det i Nordstrand bydel, og det er på planen på Kirkemøtet, så det er svært aktuelt.

Jeg ba Andreas fortelle hva en normal arbeidsuke for ham inneholder:

- Onsdagskveldene er jeg på barnekorene - der er det veldig god kok om dagen, det er utrolig morsomt med stadig nye korister, flinke dirigenter og hyggelig foreldregruppe. Ellers så blir det ulike administrative oppgaver, oppfølging av frivillige, planlegge julevandring, sorggruppearbeid og frivillighet for å nevne noe.

Diakon Andreas Herwig Buer.

Bekkelaget Bandskole

Tekst: Daglig leder Lars Kirkeby

På Ekeberg er det ikke bare fotball som tilbys som fritidsaktivitet for de unge. På menighetssenteret samles det over førti personer hver mandag bak trommesett, mikrofoner og gitarer for å spille god musikk sammen. Kanskje du har hørt musikken eller sett lyset fra konsertene våre hvis du har gått forbi en mandags kveld.

Men hva er Bandskolen?

Bekkelaget Bandskole er en privat kulturskole som tilbyr undervisning på sang, gitar, bass, keyboard//piano, trommer og samspill for de mellom 10 og 19 år. Du melder deg på sammen med bandet ditt eller alene, så finner vi bandmedlemmer som passer bra til deg og ditt nivå. Dere spiller den musikken dere selv liker med hjelp av de dyktige instruktørene våre.

Som utøvende musikere vet instruktørene hva som skal til for at dere skal spille ordentlig bra sammen. Instrumentlærerne våre legger opp læringen til hver elev slik at de skal klare sin brikke av det store puslespillet. Dette tilbudet er unikt for Bekkelaget Bandskole og gjør det mulig for deg som elev å øve inn din del av en sang sammen med instrumentlærer før bandet

samles for å spille sammen. Hvert semester samles foreldre og musikkbeundrere til en konsert på menighetssenteret for å se hva elevene har øvd inn. Her får du smake en rockekonsert med alt i fra selvskreivne låter og cover av gamle låter som en bare finner i LP-samlingen til pappa.

Bandskolen gjør øving til noe sosialt og gøy, men samtidig målrettet mot å utvikle seg musikalsk. Vi ønsker å skape en arena for barn og unge til å utvikle seg på instrumentet sitt, men likevel ikke glemme det viktigste, nemlig samspillet. Jeg er misunnelig på muligheten elevene har til å spille sammen og ikke bare til YouTube hjemme på soverommet.

2020

Våren 2020 gjorde covid-19 det vanskelig for alle

kulturskoletilbud å gjennomføre undervisning. Bandskolen måtte også holde stengt så lenge skolen sine dører var lukket. Likevel klarte vi på Bekkelaget Bandskole å samles rett før sommeren for å gjøre en liveinnspilling for å erstatte konserten. Med kreativ stab og pågangdrivende foreldre transformerte vi menighetssenteret om til et musikkstudio hvor vi lagde live-video for hvert av bandene. Etter en uke med en god mengde håndsprit og øving fikk vi gjort det beste ut av situasjonen og satt igjen med noen utrolig flotte musikkopplevelser. Disse kan du også få se noen av på våre nettsider.

Dette semesteret har vi beholdt antibac'en og øving. Vi har kunnet gjennomføre bandøving til tilnærmet normal drift. Dette semesteret håper vi også at vi får

elevene tilbake på scenen og får holdt konsert igjen. Vanligvis samler vi rundt hundre personer til konsert, så vi må nok definitivt tenke annerledes. Kanskje vi må ha flere konserter for å dele opp folkemassene og for å holde en meters avstand.

Selv om Bekkelaget Bandskole dette året ikke får invitere til konsert går vi også snart inn i et nytt semester i 2021 der vi ønsker alle interesserte hjertelig velkommen til å bli med. Vi prøver å utvide og få plass til enda flere band. Så er du interessert i tilbudet vårt kan du lese på våre nettsider "bekkelagetbandskole.no" for mer informasjon.

Ny aktivitør/miljøterapeut på SEM seniorsenter

Wilmine Vaagen (45) med far fra Egersund og mor fra Indonesia er oppvokst på Lutvann, rett ved Østmarka. Hun tok sykepleiestudiet etter videregående og har jobbet på Aker sykehus, på sykehjem og i hjemmesykepleien. Siste arbeidssted var under Bymisjonen på døgntilbud for alkoholdavhengige. Samtidig har hun studert Medier og kommunikasjon og jobbet med administrasjon, informasjon og prosjekter i Oslo Museum og Norges Røde Kors.

Tekst: Jan Brekke

- Underveis har jeg blitt Qigong-instruktør og holdt kurs i Seniorqigong, som er en treningsform spesielt tilrettelagt for eldre. Jeg har også tatt to år på Asker kunsthøgskole, som er en forskole i kunsthøgskolen, og har likt å holde tegne- og malekurs med fokus på prosessen, forteller Wilmine.

- Denne jobben virker det rett og slett som jeg kan bruke hele meg. Jeg liker tanken på å møte mennesker i deres hverdag, og at jeg skulle bidra med meningsfulle og helsefremmende aktiviteter, sier hun.

På seniorsenteret holder den nye aktivitøren seniorqigong som inneholder avspenning, rolige systematiske bevegelser kombinert med positivt fokus. På fredager blir det trening ved stol, dels sittende og dels stående. Håndarbeidsgruppa og tegne- og malegruppa holder hun også i. I år arrangeres julemarked med på nytt vis og salget av vakre håndarbeider er i gang og varer frem til 18/12. Tegne- og malegruppa er for alle, uansett bakgrunn. De ukentlige treffene som normalt er på onsdager med konsert, foredrag eller annet er også Wilmines ansvar.

- Jeg synes det er spesielt spennende å dele aktivitetene jeg selv har hatt mye glede av på fritiden som er qigongen og tegne- og malekursene. På hvert sitt hvis/felt så hjelper de den enkelte å finne ressursene i seg selv, og det er viktige verdier for meg, understreker Wilmine.

- Jeg vil også tilrettelegge så godt jeg kan for alle frivillige og verdsetter alles bidrag, og håper å bidra til at senteret er et godt sted å komme for alle som ønsker.

Velkommen til SEM seniorsenter, Wilmine!

Wilmine Vaagen, SEM seniorsenters nye aktivitør/miljøterapeut.

Grønland – menneskenes land

Det grønlandske navnet på Grønland er Kalaallit Nunaat, hvilket betyr «menneskenes land». Jeg har alltid vært nysgjerrig på denne verdens største øy dekket med is. Hvordan ser det egentlig ut der? Hvordan bor folk? Hvor store eller små er bosetningene? Er det fiske og jakt som fortsatt er de viktigste næringene? Dyrelivet? Så i februar bestilte jeg en arrangert tur til Vest-Grønland.

Tekst og foto: Jan Brekke

Det var flere muligheter med hensyn til når på året man ønsket å reise, men jeg valgte et tidspunkt godt ut på høsten, i første rekke for å få mulighet til å oppleve nordlys. I mellomtiden kom dette med pandemi og covid-19 (coronavirus disease 2019) inn i bildet. Men jeg var heldig, for en stund før jeg skulle dra hadde man begynt å åpne opp i Grønland for innreise utenfra til byene. Kravet var en negativ covid-19-attest som var maks. 5 dager gammel. Litt stress tidsmessig, men det rakk jeg å ordne.

Den eneste muligheten å komme til Grønland er med fly fra København. Etter en 4-timers tur med Air Greenland lander man på flyplassen ved byen Kangerlussuaq (da. Søndre Strømfjord) rett nord for polarsirkelen. Denne ligger innerst i fjorden med samme navn. Her skulle vi være et par dager før vi fortsatte til turens andre mål, byen Sisimiut ute ved kysten.

Den lille byen Kangerlussuaq
Kangerlussuaq eksisterer i første rekke p.g.a. flyplassen. Rullebanen er 2,8 km lang og veldig vid. Den er den eneste lufthavnen i Grønland hvor det er mulig for store fly å lande og ta av. Så den blir et knutepunkt i flytrafikken her, siden det er forbindelse til flere andre byer på øya, som f.eks. hovedstaden Nuuk (da. Godthåb). Veier finnes det bare i byene med nærmeste omegn.

Det var US Air Force som under 2. verdenskrig etablerte en militærbase i Kangerlussuaq. Hele byen med flyplass, bolighus og andre bygninger og veinett er bygd opp av amerikanerne. I 1992 overtok Danmark/Grønland alt sammen for 1 dollar. På veiskiltene går det derfor både på

Russell-breen, en utstikker fra innlandsisen.

engelsk, dansk og grønlandsk.

Nordlys og innlandsisen

Nå i månedsskiftet september/oktober var det som en god gammeldags vinter hjemme, bortsett fra lite med snø. Temperaturen varierte fra rundt null grader til minus 16. Siden det var vindstille og tørr luft, merket vi ikke kulden på samme måte som f.eks. i Oslo. Når vi var ute i ødemarken rundt kl 23 om kvelden i minus 15 grader for å fotografere og se på nordlyset, enstet vi derfor ikke temperaturen. Naturen stilte nemlig opp med en fantastisk forestilling, hvor det ene lysshowet etter det andre viste seg på den stjerneklare himmelen. Du blir bare stående og måpende beundre det hele. Selv om det kan vises på bilder, må disse grønne lysbevegelsene på himmelen oppleves.

Vi fikk også anledning til å kjøre

på Grønlands lengste vei, 37 km inn til innlandsisen. Det kan sammenlignes med å kjøre på en norsk fjellvei. I tillegg kom det fønvinder fra isen som var opp i 18 m/sek (sterk kuling). Det var ikke kall vind, men ubehagelig å få den med snøpartikler rett i ansiktet. Så det siste stykket til fots fra veien og inn til innlandsisen var slitsomt med motvind og glatte partier.

Sisimiut

Andre del av turen skulle vi bli kjent med byen Sisimiut ute ved kysten, en halvtimes flytur fra Kangerlussuaq. Når jeg skriver vi, betyr det jeg og to andre personer. Reisearrangøren har lagt opp til maks 6-8 personer på disse turene, som foregår hver uke om våren og høsten. Det opplevdes nærmest som en privat tur med egne guider. Det foregikk på dansk, så jeg måtte anstrenge meg litt for å få med meg alt som ble

sagt. Sisimiut er Grønlands nest største by, etter hovedstaden Nuuk. Her bor det ca 5.600 mennesker, omtrent som byen Kragerø. Den ble grunnlagt på 1700-tallet. Den norsk-danske misjonæren Hans Egede var her på den tiden. Noen av de eldste bygningene er tatt vare på, bl.a. huset til Egede. Hele området her er kupert med flere koller som er bekledt med hus i alle slags farger.

Fargerikt

Farger, ja. Noe mer fargerikt skal man lete lenge etter. Knallgult, sjokkrosa, blodrødt, blått og grønt i alle nyanser. Samtidig opplevdes det ikke disharmonisk på noen måte. Det er stilen her i Grønland. Fargebruken er ikke helt tilfeldig. Sykehus og legekontorer er gule, politihus er røde osv.

Selv om det ikke finnes trær i

Byen Sisimiut som ligger ved vestkysten av Grønland.

Grønland var påfallende mange bygninger og trapper av tre. Alt trevirke importeres fra Danmark. Grunnmur av betong rett på fjellet var det vanlige her. Store boligblokker var det en del av. Man kan jo tenke seg at de innfødte slet med å tilpasse seg denne boformen i forhold til hvordan de bodde før. Her i Sisimiut var det vanlig med hus lagd av torv i gamle dager.

Biler og hunder

Selv om antall km med vei i byen og området rundt er begrenset, synes jeg det var mye biltrafikk. Man har også en egen bybusslinje. Siden det er så mye opp og ned i Sisimiut, er det forståelig at folk bruker bil i stor grad. Hundesledekjøring brukes mye i dette landet. Derfor har Sisimiut et område i utkanten av byen som heter sled dog town. Her holder sledehundene til og blir stelt med og passet på av egne voktere. Eierne bor i byen. Hundeglammet som satte i gang hver gang de fikk mat var øredøvende.

Havsafari

Den siste utflukten vi var med på var en havsafari langs kysten. Kanskje vi fikk sett en hval eller to. Men nei, de viste seg ikke. Dyrelivet for øvrig holdt seg unna oss, bortsett fra en moskusflokk

Nordlys i nærheten av Kangerlussuaq.

vi så på lang avstand. Isbjørn? Nei, den holder til langt nord og langs østkysten. Men det kan forekomme streifdyr, selv om den siste bjørnen ble skutt i 1998 i Kangerlussuaq. Villrein er et annet innslag som vi heller ikke fikk med oss. Naturen her hvor det ikke er

innlandsis, kan på denne tiden av året sammenlignes med høyfjellet i Norge om vinteren med snaufjell og tilfrosne vann. Til forskjell fra Norge er det mange fjelltopper som er navnløse. De som bor her har ikke sett noe behov for å navngi fjell hvor det ikke bor folk i nærheten. Til gjengjeld har

inuittene lange navn på noe av det de har navnsatt. Nå vet jeg litt mer om Grønland. Et land hvor de innfødte tar vennlig imot deg og hvor naturen kan være tøff mot deg, men gir uforglemmelige opplevelser. For å si det kort: et eventyr for en som kommer utenfra.

Vennsapsrelasjon med menighet der hyrdene så Betlehemsstjernen

Rett sør for Betlehem ligger en liten by som heter Beit Sahour. Navnet betyr «Hyrdenes hus». I henhold til en totusen-årig tradisjon, var det her hyrdene på marken oppholdt seg, da de fikk den merkelige opplevelsen av engler og englesang julenatt.

Tekst: Maj Volden og Eilert L. Rostrup

I denne byen er det tre ulike sletter som kalles «Field of the Shepherd» - hyrdemarken, som normalt besøkes av tusenvis hvert år. Hit kommer kristne pilegrimer, men også mange andre uavhengig av religiøs tilhørighet, fordi så mange kjenner nærhet til fortellingene om saueflokkene og gjeterne, som holdt vakt en stille vinternatt. Fra nå og fram mot jul, skulle det vært smekktfullt av forventningsfulle tilreisende her, med ønske om å få oppleve noe av den underfulle stemningen under stjernehimmelen på disse vakre hellige stedene.

Også i Palestina har korona pandemien rammet hardt og særlig i Beit Sahour. Familiene her baserer så godt som hele sin inntekt på den omfattende turismen som normalt preger området. Nå er turismen borte og næringsgrunnlaget er fullstendig rasert. I tillegg er dette området, som er under okkupasjon av Israel, totalt blokkert, noe som gjør at levevilkårene er enda vanskeligere enn normalt. Offentlige ekstraserveringer til krisehjelp finnes ikke.

Kristen majoritet

Beit Sahour har vært en av byene i Palestina som har hatt en majoritet av kristne. De siste tiårene har nok dette endret seg. Dette fordi mange kristne har emigrert og fordi begrensede landområder gjør at palestinsk befolkning må bosette seg der det er plass og mulig å få bygge. Fortsatt er det likevel mange kristne som bor i byen og den største kirken er den gresk-ortodokse.

I Beit Sahour finnes det også en liten luthersk kirke, som tilhører det samme kirkefelleskapet som oss i Den norske kirke. Går man inn i denne kirken får man nesten en hjemlig, nordisk følelse når man setter seg ned på trebenkene og vender blikket fram mot den panelkledd veggen i koret. Som del av en studiereise for ansatte i

Bekkelaget og Ormøy menighet i oktober 2019, var det derfor veldig naturlig å besøke og bli kjent med dem som tilhører denne menigheten.

Etter besøket har kirken i Beit Sahour og vår menighet her i Oslo formelt etablert en vennsapsrelasjon med det formål å lære og inspireres av hverandres lokale menighetsliv og bygge vennskap og fellesskap. Vi ønsker at relasjonen skal preges av gjensidighet og likeverd, selv om vi lever i svært ulike virkeligheter, politisk og økonomisk.

Vennsapskomité

Menigheten vår har nedsatt en komité som skal bidra til å utvikle vennsapsrelasjonen. Vi har fra i vår arbeidet med klargjøring av mandat for komiteen og planlagt aktiviteter. Vi ønsker et bredt engasjement fra menighetens medlemmer. Komiteen har også hatt nettbaserte møter med ledere og frivillige i menigheten i Beit Sahour. Et lanseringsmøte var planlagt til 6. oktober, men måtte avlyses pga smittesituasjonen

i Oslo. Ny dato vil bli satt, så snart smittesituasjonen tilsier at vi kan samle større grupper igjen. På lanseringsmøtet vil vennsapsarbeidet bli presentert med foredrag, kulturelle innslag og kanskje direkte deltakelse fra våre venner i Beit Sahour over internett. Det vil også bli rikelig mulighet for å utveksle ideer om hva som bør være sentralt i dette arbeidet videre. En vennsapsrelasjon skapes ikke av en komité, men av at vi er mange som engasjerer oss og bygger relasjoner til våre venner. Kanskje vi en dag også kan få til å besøke hverandre fysisk?

Innsamlingsaksjon

Menigheten i Beit Sahour må forholde seg til de enorme utfordringer som korona-pandemi, i tillegg til okkupasjon, har skapt for familier i byen. De har derfor organisert hjelpepakker til de mest vanskeligstilte familiene, uavhengig av deres tro eller tilhørighet til menigheten. Bekkelaget og Ormøy menighet har i høst hatt en liten innsamlingsaksjon for å støtte

denne innsatsen. Så langt har enkeltpersoner i vår menighet bidratt med om lag 50 000,- kroner.

Bidrag har også kommet inn fra lokale foreninger. Takkoffer ved våre gudstjenester vil også med jevne mellomrom gå til dette arbeidet. Du kan gi et bidrag til VIPPS nr 92710 og skrive «Beit Sahour» i meldingsfeltet. Familier i Beit Sahour har gått i gang med produksjon av 'gripekors'. Vår menighet har bestilt 800 slike kors. Disse skal brukes i trosopplæring, konfirmantprogram og ledertrening. Dette gir et viktig økonomisk tilskudd til disse familiene i en vanskelig situasjon.

Hyrdene holdt engang nattevakt over flokken sin og opplevde at merkelige budbærere viste vei til en stall, som ble det fattige leiet for barnet Jesus. Jul er beretning om fred, frihet og glede midt i det fattigslige og enkle. Vårt vennsapsarbeid vil forene oss i ulike land om tro på julens budskap, håpet om fred og tjeneste for hverandre.

Fra menighetslivet i Beit Sahour.

Digital kirke i koronaens tid

Andakt palmesøndag. Menighetsprest Barbro Schmedling.

Andakt 3. mai. Trosopplæringsleder Kristin Øygard.

Den 13. mars 2020 vil for alltid bli stående som en av de mest spesielle dager i vår nære historie. Dagen da store deler av samfunnet ble stengt ned for å forhindre spredning av virus. Barnehager, skoler, høyskoler og universiteter ble stengt. Kinoen, konsertsaler og teatre, restauranter, barer og andre utesteder holdt lukket, uke etter uke. Mange arbeidsplasser fikk problemer og måtte sende folk hjem, til permittering og arbeidsledighet. Det var uvirkelig.

Tekst: Sverre Bang

Også kirker og andre forsamlingslokaler ble stengt. Det ble for smitterisikabelt å holde åpent. Mange vil mene at stengte kirker var et lite problem i forhold til mange andre vanskelige forhold i denne tiden. Men kirken og det kirkelige fellesskap er viktig for mange, viser det seg. Og ikke noe mindre viktig i en vanskelig tid. Så hva skulle kirken gjøre nå?

Andakter og gudstjenester på nett

Allerede på morgenen 12. mars ble den første Korona-relaterte andakten lagt ut på nett. Prost i Sarpsborg, Kari Mangerud Alfsvåg, tok på seg presteskjorten, tente et stearinlys, og ba ektemannen om å filme henne med telefonen. Hun sa noen enkle, trøstende ord, ba en bønn for alle som på en eller annen måte ble berørt av pandemien, og

lyste velsignelsen til slutt. Så la hun det ut på nettet.

Reaksjonene lot ikke vente på seg. Det tok helt av. Utlegget ble delt i øst og vest. Tilbakemeldingene var overstrømmende. Dette hadde virkelig truffet en nerve! I løpet av den første dagen ble det 10 000 liker-klikk. De neste dagene var tallene mangedoblet.

Presten, organister og andre kirkelige medarbeidere over hele landet skjønte at det var dette man nå måtte gjøre. I løpet av de neste dagene strømmet andakter, gudstjenester sangstunder og kveldsbønner, digitalt ut over hele landet. Og det fortsatte slik i to måneder, helt til kirkene igjen ble åpnet, midt i mai.

Også lokalt, i Bekkelaget og Ormøy menighet, satte de ansatte i gang med å sende ut

andakter og gudstjenester i forskjellige former, 2 til 3 ganger i uken. De hadde gjort lite av dette fra før, og var ikke veldig profesjonelle, hverken i den tekniske produksjonen, eller i å mestre av det formatet som skal til for å fenge på en liten, flimrende skjerm. Læringskurven ble temmelig bratt.

Fasteaksjonen

Det største prosjektet var nok den digitale gjennomføringen av Kirkens nødhjelps fasteaksjon. Der det ble samlet inn 150 000 kr- en god del mer enn man har klart med tidligere års dør-til-dør-aksjoner.

Men også i vår menighet har tilstedeværelsen på sosiale medier blitt godt mottatt, med gode tilbakemeldinger om at det har betydning mye. Det aller mest overraskende er at det har vært svært mange, utenfor kretsen av

de «faste» kirkegjengerne som har fulgt kirken på nett. De har likt det og kommet med hyggelige kommentarer. Lokalkirken har nådd adskillig lengre ut, enn når man ringer med klokken søndag formiddag. Og lignende meldinger har kommet fra hele landet.

Nye muligheter

Etter hvert som kirker og forsamlingshus igjen ble åpnet, ble det, naturlig nok mindre av den digitale forkynnelsen. Men enda er det en god del. For mange ansatte viser det seg å være kapasitetsproblemer om det er mulig å få tid til å lage både de virtuelle og de virkelige produksjonene. Det må vi håpe på, for det som skjedde med den kirkelige formidling fra mars til mai 2020 åpnet helt nye muligheter til å nå ut med kirkens budskap. En slik mulighet bør ikke kirken la gå fra seg.

Andakt ved vår nye diakon Andreas Herwig Buer.

Ord i en rar, uvirkelig og vanskelig tid. Andakt 13 mars. Sokneprest Sverre Bang.

Frivillig?

Mer enn 60 prosent av Norges befolkning deltar i en eller annen frivillig aktivitet (Kilde: Frivillig.no). Kirken har en lang tradisjon på frivillig arbeid, og i Bekkelaget og Ormøy har vi mer enn 300 navn i oversikten over frivillige medarbeidere.

Likevel trenger vi flere. I tillegg til listen under så ta en titt på nettsiden vår under frivillig, der finner du flere oppgaver som kan være av interesse.

Kjetil Fretheim, professor i diakoni på MF sier det så fint om hvordan frivilligheten har sin plass i menigheten;

«En menighet er en helt naturlig arena for frivillighet, og faktisk er frivillig innsats helt avgjørende for at en menighet skal fungere.

Samtidig er trivsel, motivasjon og mulighet for utvikling helt avgjørende for at frivillige skal trives, og fortsatt ha lyst til å gi av seg selv!» (Ansatte og frivillige, 2009: 27)

Dette utfordrer og inspirer meg. Samtidig som kirken er helt avhengig av frivillig innsats, skal det også ligge motivasjon og trivsel til grunn for engasjement. Vi vil invitere deg med på laget, og håper du kan finne din motivasjon for å engasjere deg i noe frivillig arbeid, og at vi sammen gjør en innsats for bygge menighet.

Finner du noen av oppgavene interessante, ta kontakt med diakon Andreas Herwig Buer, på ab565@kirken.no eller 23 62 98 72.

Her er en liste over oppgaver som kanskje venter på deg:

Skrivere og fotografer til Kontakten – Menighetsbladet i Bekkelaget og Ormøy menighet, Kontakten, utgis ut 5 ganger i året, og deles ut til 7.000 husstander i soknet. Nå trenger vi nye medarbeidere som kan sette sitt preg på bladet. Er du glad i å skrive eller ta bilder, og opptatt av nærmiljø og menighetsliv? Da vil vi gjerne ha deg med på laget!

Kirkeverter – tar imot folk på gudstjeneste og bidrar til en enkel, men hyggelig kirkekaffe. Både Bekkelaget, SEM og Ormøy kirke.

Tekstlesere og andre gudstjenestemedarbeidere – Både Bekkelaget og Ormøy kirke.

Kakebakere – det er få ting som smaker så godt på kirkekaffe som hjemmebakte kaker, og de kan leveres på menighetskontoret i Sandstuveien 15 på hverdager. Det er plass i fryseren i Bekkelaget kirke!

Vertskap til Åpen kirke – Du holder kirken åpen fra kl. 19-21 på tirsdager, lager kaffe og er tilgjengelig for samtale. Tilbudet er åpent for alle.

Søndagsskolemedarbeider – Ordne i stand barnekrok, ønske velkommen, formidle dagens tema/bibelfortelling og aktivitet, opprydding. Gjelder Bekkelaget kirke og SEM-huset.

Dirigent/pianist til barne-, og ungdomskor.

Oppblomstring i barnekorene

Det er gøyale tider i barnekorene om dagen med en skikkelig oppblomstring. Foreldrene forteller om jungeltelegrafene, så venner fra både skole og andre aktiviteter blir med.

Tekst: Andreas Herwig Buer og Robert August Pedersen

Vi har vært så heldig å få med Silje Eklund, 18 år, på laget. Hun er en engasjert, ansvarsfull, musikalsk om omsorgsfull jente som har god erfaring med å lede andre i sang og dans.

Før koronaen var vi ca. 20 barn i snitt pr øving, nå ligger vi på 30

barn, og har på det meste vært 35. Det er generelt god stemning, både blant barna og foreldrene. Godt trøkk er det også når de opptrer på «Gudstjenestene for store og små». Men med såpass mange tilstede kreves godt smittevern, og det har vi gode rutiner på.

Barnekorene i Bekkelaget heter «Knøttekor» og «Barnegospel». Sangene de øver på for tiden heter: «Noe som er nå», «Stå opp for andre» og «Andedammen». I tillegg så danses det til årets blimE-låt. Knøttekoret er fra 3-6 år. Barnegospel er fra 6 år og oppover – de eldste er ca 10 år,

men her er både 12- og 13-åringene også velkomne!

Funfact: Silje lærte seg navnene på alle barna på første øving!

Vikarprest Johne kommer!

Tekst: Sverre Bang

I forbindelse med at Barbro Schmedling avslutter sin tjeneste i menigheten 3. januar, har prest Johne Stødle sagt ja til å vikariere i 100% stilling fra 4. januar og fram til ny prest tiltrer, antakelig rett før sommeren. Stødle er 39 år gammel og kommer fra Etne i Vestland

fylke, men har bodd i Oslo siden studietiden. Han har arbeidet som instituttprest på sjelesorginstituttet ved Modum bad og har erfaring som prest/sjelesørger fra Oslo bispedømmes samtalejeneste for unge voksne i Oslo, kalt «Ventil». Han har også vært ansatt i unge voksne-

arbeidet i Fagerborg menighet og i Acta, Normisjons barne- og ungdomsarbeid. Han er for tiden vikarprest i Holmlia menighet. Vi ønsker ham hjertelig velkommen til Bekkelaget og Ormøy menighet!

Grønt hjørne

Hva slags jord bør jeg velge til hagen?

For miljøets skyld bør du velge jord med minst mulig torv i hagen din. Når torven graves ut av myene, frigjøres karbonet i form av klimagassen CO2. Myrene er også et viktig leveområde for omtrent 75 rødlistede plantearter, demper flom og renses vann for overskytende næringsstoffer fra jordbruket. De siste 100 årene har en tredel av myrene i Norge blitt ødelagt.

Klimamessig er jord av eller med kokosfiber et bedre alternativ enn torvjord, på tross av transporten. Men kokosfiber er problematisk av andre grunner: Det er mistanke om barnearbeid og kokosplantasjer kan true regnskog. Det går med store mengder vann til utvasking av fibrene, og kokos må fraktes langt med skip som går på tungolje.

Bruk derfor torvfri jord uten kokos:

Europpris: Green viking torvfri blomsterjord 40 liter
Hageland: Rosejord 40 liter
Coop OBS: Weibulls plantejord 100% torvfri 40 liter
Felleskjøpet: Torvfritt plantejord, 40 liter
God vår: Ø-kompost 30 liter
Grønn vekst: Torvfri blomsterjord 10 og 20 liter.

Kompostportalen: Jord av kompostert mat- og hageavfall. Selges av avfallsselskaper over hele landet. Enkelte produkter fra avfallsselskapene kan ha tilsatt torv, for eksempel Tigerjord fra oslokompost, så spør før kjøp.

Anne Grete Taugbøl, diakoniutvalget

Kilde: Framtiden i våre hender

Elisabeth – vår faste organistvikar

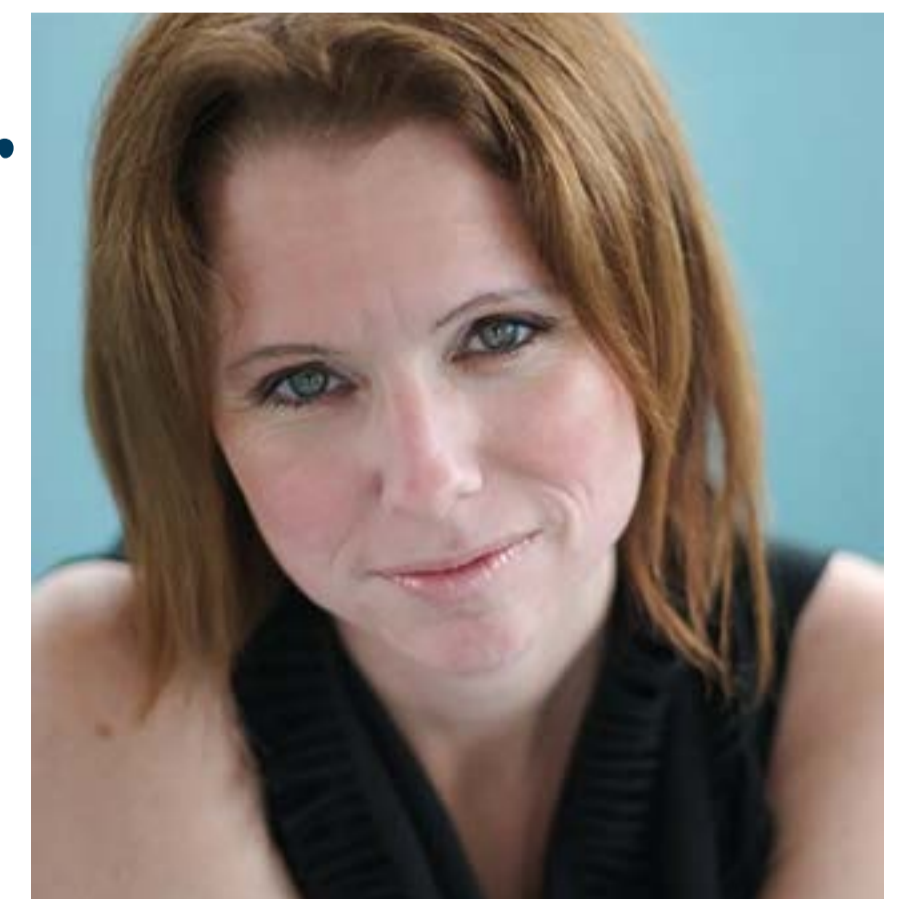
Tekst: Sverre Bang

Elisabeth Vatn er nå vår faste organistvikar i Bekkelaget kirke. Hun er 47 år, kommer fra Nordberg, men bor nå på Rodeløkka. Hun har bred musikalsk bakgrunn som pianist, men behersker også flere instrumenter. Hun har også erfaring fra undervisning og ledelse.

De siste årene har hun fordypet seg i orgelspill og kirkemusikk, og nylig fullførte hun utdannelsen som kvalifiserer til kirkemusiker/kantor-tjeneste i Den norske kirke.

I vår menighet vikarierer hun i 50% stilling. Hun skal spille ved gudstjenestene tre søndager i måneden, og ved de ukentlige andaktene på Bekkelagshjemmet. I første omgang er hun engasjert hos oss fram til 1. februar.

Hjertelig velkommen til Bekkelaget, Elisabeth!

NB!
Gudstjenester som kunngjøres i denne utgaven av Kontakten kan bli avlyst på grunn av Corona-krisen. Vi henviser til menighetens hjemmeside for aktuell informasjon.

	Bekkelaget	SEM	Ormøy	Østmarkskapellet
Søndag 29. november 1. søndag i adventstiden	11:00 Friluftsgudstjeneste for store og små på kirkebakken. Mari Løvaas, Elisabeth Vatn. Barnekorene synger. Offer til menighetens ungdomsarbeid.	Ingen gudstjeneste pga restriksjoner	11:00 Familiegudstjeneste på kirketrappa. Barbro Schmedling, Kristin Øygard. Utdeling av 4-årsbok. Offer til vennskapsmenigheten i Beit Sahour.	
Søndag 6. desember 2. søndag i adventstiden	11:00 Gudstjeneste Barbro Schmedling Offer til menighetens diakonale arbeid Kirkekaffe			12:00 Sportsgudstjeneste Gunnar Kagge
Søndag 13. desember 3. søndag i adventstiden	11:00 Gudstjeneste Mari Løvaas Organist Elisabeth Vatn Oftring til menighetens barnarbeid			12:00 Sportsgudstjeneste Morten Holmquist
Søndag 20. desember 4. søndag i adventstiden	11:00 Julesanggudstjeneste Sverre Bang Elisabeth Vatn Offer til Vennskapsmenigheten i Beit Sahour			12:00 Sportsgudstjeneste Anders Stray
24. desember Julaften	13.00-16.00: Gudstjenester på kirkebakken hver hele og halve time. Prester: Mari Løvaas, Sverre Bang, Musiker: Elisabeth Vatn. Ofringer til Kirkens bymisjon og Kirkens nødhjelp.	Ingen gudstjeneste på grunn av smittevernsituasjonen. Se Bekkelaget.	15.00 Julaftengudstjeneste på kirkebakken Barbro Schmedling, Simen Valldal Johannesen, Steinar Refsdal (saksofon) Sang ved Solveig Sletthjell Oftring til Kirkens bymisjon og Kirkens nødhjelp	
25. desember Juledag	11:00 Høytidsgudstjeneste Ole Christian Kvarme, Sverre Bang Organist Elisabeth Vatn			

Slekters gang

Døpte Bekkelaget:
Lotte Reintz Søgård, Billie June Scott, Nyala Arimbi Dzamah Charway, Ada Marie, Vigmostad Høysæter, Eirik Lilleås, Henrik Dammen Stoltz, Ella Lien Strømme, Tilda Øyslebø, Olivia Louise Grodås Lydersen, Iselin Strømmodden, Louise Anker Horn, Mia, Mathea Nyberg, Jacob Norsted Sømark, Maud Torkildsen Koxvold, Jacob Tangerud Østhassel, Samuel Bjerke Mikkelsen,

Lukas Sagafos, Daniel Huste, Mathias Warmestad, Ingrid Bang, Filip Spjutøy Forsberg, Olav Vinjerui Sandnes, Ada Følling Sæther, Elise Granstad, Liv Idia Njølstad Imafidon, Iben Sofie Devig, Malvin Rylander Echem, Nore, Yazdani Holter, Flora Nell Moorhouse, Maiken Strønstad, Markus Arvesen Fjære, Ellie Wendt Rydland, Max Wendt Rydland, Neoh Broen, Noa Modalsli Trælvik, Herman Buset Koehling.

NB!
Gudstjenester som kunngjøres i denne utgaven av Kontakten kan bli avlyst på grunn av Corona-krisen. Vi henviser til menighetens hjemmeside for aktuell informasjon.

	Bekkelaget	SEM	Ormøy	Østmarkskapellet
1. januar Nyttårsdag	11:00 Prostigudstjeneste i Lambertseter kirke Eigil Morvik	11:00 Prostigudstjeneste i Lambertseter kirke Eigil Morvik	11:00 Prostigudstjeneste i Lambertseter kirke Eigil Morvik	
Søndag 3. januar Kristi Åpenbaringsdag	11:00 Avskjedsgudstjeneste Barbro Schmedling Eigil Morvik, Sverre Bang, Elisabeth Vatn Offer til vennskapsmenigheten Beit Sahour.	Bekkelaget kirke 11.00 Avskjedsgudstjeneste med Barbro Schmedling	Bekkelaget kirke 11.00 Avskjedsgudstjeneste med Barbro Schmedling	
Søndag 10. januar 2. søndag i åpenbaringstiden	11:00 Gudstjeneste John Stødle Elisabeth Vatne Oftring til menighetens diakonale arbeid.	11:00 Gudstjeneste Sverre Bang Øystein H. Bang	11:00 Avskjedsgudstjeneste Barbro Schmedling Offer til menighetens arbeid.	12:00 Sportsgudstjeneste
Søndag 17. januar 3. søndag i åpenbaringstiden	11:00 Gudstjeneste Mari Løvaas Elisabeth Vatn Offer til Kirkens SOS			12:00 Sportsgudstjeneste
Søndag 24. januar 4. søndag i åpenbaringstiden	11:00 Gudstjeneste for store og små Sverre Bang Offer til menighetens barnarbeid	11:00 Gudstjeneste VIKAR Terje Fonk Øystein H. Bang	11:00 Gudstjeneste Mari Løvaas	12:00 Sportsgudstjeneste
Søndag 31. januar Såmannssøndag	11:00 Gudstjeneste John Stødle Elisabeth Vatn Oftring til Bibelselskapet			
Søndag 7. februar Kristi forklarelsesdag	11:00 Gudstjeneste Mari Løvaas	11:00 Gudstjeneste Sverre Bang		

Døpte Ormøy:
Anton Guldahl Cooper, Iver Toje, Tobias Schei Mjøs, Peder Mathias Sølvverud Klavenes, Marie Wille Michelsen

Døpte andre kirker:
Ingrid Therese Espegren, Sigrid Lovise Bøhn, Tor Grande, Noah Kristian Svoren, Astrid Bang Lundnes, Sofie Eide Wold, Vegard Woll Larsen, Sigrid Kippenes, Matheo Thaysen, Zeld Alexandra Skjevik, Emilia Vidal Schulerud, Mathias Lillevik Johansen, Evelyn Røksund Stenersen.

Vielser Bekkelaget:
Yvonne Normann og Vadim Aleksander Tunikov, Catrin Pedersen og Patrick Gundersen, Maria Jensløyken Meland og Kjetil André Fiala Sole, Marlen Nyborg og Fredrik Skirbekk Vister, Synne Risnes og Victor Kalbskopf.

Vielser Ormøy:
Nina Moløkken Kaltenborn og Jul Fredrik Kaltenborn, Maia-Lena Pettersen og Joakim Ottosson, Julie Sandvold Sperstad og Andre Meier, Ella Marie Wallerby og Tarjei Frogner Knutson.

Vielser andre kirker:
Charlotte Fahre og Lars Brede Larsen

Gravferder fra Bekkelaget og Ormøy:
Gerd Irene Nygaard, Grethe Sørlie Wiger, Arne Aasberg, Jan Egil Martinsen, Else Marie Fintland, Petter Arthur Mathisen, Mally Gorwitz, Idar Malmo, Dordi Eriksen, Marta Øvstegård Eigeles, Borgny Lillian Nygjerde, Tom Erik Paulsen, Hans Roger Tangen, Thor Eriksen, Trond Oddvar Heivang, Øystein Johannes Seierstad, Inger Johanne Johansen, Gerd Else Enge, Synøve

Halvorsen, Lilly Horgen, Kari Jorun Holter, Randi Irene Tørnquist, Finn Christian Jagge, Stein Erik Drogseth, Tove Margaret Angermo, Hans Arvid Furseth, Dagfinn Haugen, Torny Marit Christoffersen, Arne Terje Iversen, Jan Krager, Hans Nusslé, Åge Støvland, Inger Heimdal, Sigurd Østen, Åge Inglingstad, Kjell Rootwelt, Gunnar Nikolaysen, Kari Løkke Skarbøvik, Hans Henrik Thommesen, Mimmi Rui, Bjørg Johnsen, Elsa Gundersen, Sten Agnalt, Sonja Ellingsen, Kine Wiig, Inger Marie Solberg, Reinert Andreassen, Edel Aarnæs

Isolert i tosomhet under Covid-19 i England

Den 13. mars 2020 ble Alan og jeg som da bodde i Woodhall Spa i Lincolnshire, pålagt 12 ukers hjem-meisolasjon. Den engelske regjeringens første tiltak i kampen mot coronaviruset, var å gi alle over 70 år og de under 70 som hadde alvorlig sykdom, 12 ukers hjemmeisolasjon.

Tekst og foto: Gunn von Trepka

Dette innebar at vi måtte fysisk være inne, ikke ha andre inn i vår leilighet, ikke fysisk kontakt med andre utenfor egen husstand, ei heller familie. Vi kunne ikke gå ut, ikke engang for å handle. Det ble generelt påbudt å holde minst 2 meters avstand til andre mennesker. Det var tillatt å gå 1 times tur hver dag under forutsetning av at 2 meters-regelen ble overholdt. To uker senere ble England satt i lock down og skoler og universiteter ble stengt, frisører, butikker, kino, teatre, restauranter og hoteller stengte. Det eneste som var åpent i vår lille landsby var matbutikk, apotek, baker og slakter og alle de leverte sine varer på døren. Deres service var fantastisk.

Vår hverdag ble veldig annerledes, fra å leve i en veldig flott og levende landsby med fantastiske turmuligheter, sjarmende puber, kino, hyggelige kaféer, til et veldig rolig og stillesittende liv kun med 1 times tur på stille stier uten mennesker. Woodhall Spa opplevdes som en spøkelseslandsby. Men vi hadde det bra og var ikke syke. Vi fikk levert alt vi trengte av mat, drikke og medisiner på døren. Alans datter kom en gang i uken, hun sto da 2 meter ute på gressplen mens vi hadde en hyggelig prat. Hver torsdag gikk vi ut på gaten for å klappe for NHS i 2 minutter. Dette ble gjort for å vise takknemlighet til arbeidet helsevesenet gjorde.

Det var en nesten surrealistisk situasjon, vi satt i isolasjon uten mye kontakt med andre. På radio, tv og aviser dreide alt seg om høye smittetall, stigende antall døde av Covid-19, overfylte sykehus og utslitt helsepersonell, smitteverntiltak, masse mennesker som ble permittert, som slet økonomisk, usikkerhet om fremtid, når blir det normale tider igjen, når kan skolene åpne, hva gjøres for barn som sliter, foreldre som trenger hjelp til kjøpe mat til familien,

spørsmålene var mange men det var få svar. Det var daglige pressekonferanser som gikk gjennom alle pandemirelaterte temaer. Vi måtte jo også få med oss norske nyheter som også dreide seg om akkurat det samme, og vi hadde nær kontakt med familien i Norge. De var veldig opptatt av hvordan vi hadde det og om vi følte oss trygge i England.

Facebook var et fint sted å holde seg oppdatert på. Etter noen tid i isolasjon, satt jeg som vanlig og scrollet nedover Facebook-innleggene, og plutselig så og hørte jeg Kristin Øygard fra Bekkelaget og Ormøy menighet sin vakre stemme som sang. Hun holdt andakt fra Bekkelaget kirke og den ble sendt på Facebook. Det var helt spesielt, nesten som en åpenbaring, her sitter vi isolert på engelske landsbygda og så kommer hun, synger og holder andakt rett inn i stua vår. Det gjorde så godt og vi fikk en gledesstund som ga ro i sjelen både for Alan og meg. Det viste seg at Bekkelaget og Ormøy menighet hadde bestemt at menighetens prest og medarbeidere skulle holde andakter til trøst og oppmuntring og sende de utover nettet. I løpet av av et par måneder var det også andakt med blant annet Sverre Bang, Mari Løvaas, Barbro Schmedling, Andreas H. Buer. De var holdt i Ormøy eller Bekkelaget kirke, hjemme fra stua eller ute i naturen, og vi så de alle sammen. Dette var et fantastisk tilbud i en tid hvor så mange av oss var i isolasjon og trengte noen gode ord til oppmuntring og trøst i en tøff hverdag. Kirkene var stengt i England og det var de vel i Norge også, så her kom kirken ut til folket og jeg er helt sikker at det mange som oss som gledet seg over menighetens initiativ og andaktene, de ga trøst og oppmuntring i en tøff tid. Tusen takk til Bekkelaget og Ormøy menighet.

Erik Saxegaard

Tannlege dr. odont. MNTF
Spesialist i oral protetik

Liv O. Saxegaard

Tannlege MNTF

Fanny Bjørnstad

Tannlege MNTF

Tlf.: 22 28 84 17

Kongsveien 91, 1177 OSLO

Vil du annonsere i kontakten?

Kontakten distribueres til over 7.000 husstander i ditt nærmiljø. For informasjon om pris og annonse utforming, kontakt oss på: 92 34 88 21 eller espeysun@gmail.com

Selskapsmat - Catering
-du kan være trygg når maten kommer fra...
Gunnar Ruud
Norderhovsgate 7 - 0654 Oslo og smaken, den slår ingen!
Ring 23 30 25 00 og vi sender deg vår innholdsrike brosjyre.

Simensbråten-Ekeberg Seniorcenter

BRANNFJELLVEIEN 52, 1181 OSLO
Daglig leder: Torunn Leiknes.
Tlf. kontoret: 23 24 49 90. Telefax: 23 24 49 98
Hårpleie direkte: 23 24 49 91. Fotpleie direkte: 23 24 49 92
Hjemmeside Internett: www.seniorsenter.no

Kafeteriaen er åpen hver mandag til fredag mellom 08.30-14.30. Middagsservering fra kl. 13.00-14.00 tirsdag (kjøtt) og torsdag(fisk). De andre dagene varmrett/suppe/grøt.

Faste aktiviteter (de fleste ukentlig, noen med sjeldnere hyppighet):
Trening med fysioterapeut, trim, senior-qigong, hyggetreff, bridge, tegne og malegruppe, dataveiledning, internett, kor, bowls, kurs, håndarbeidsgruppe, linedans, balanse- og styrketrening, turer, utflukter og frimerkegruppe.

Senteret har egen bil. Frivillige sjåfører bringer deg til senteret. Bilen må bestilles senest kl. 14.00 dagen før. OBS! Avhengig av smitteverntiltak.

Desember
Grunnet smittevern er det planlagte onsdags-programmet på senteret avlyst i desember.

Hele måneden i senterets åpningstid; salg av håndarbeid.
14. - 18. desember selges også julekaker i senterets åpningstid.

Januar
Onsdag 13. kl 12.00 Filmvisning
Onsdag 27. kl 12.00 Konsert «Den nye ABC-Argentina, Brasil & Cuba»

Februar
Onsdag 03. kl 12.00 Informasjon bl.a. v/ seniorveileder i bydelen

Følg med på oppslagstavlen for seniorsenteret i Vårveien og på Facebook for oppdatert program.

Velkommen til seniorsenteret!
Torunn Leiknes - Daglig leder
Merethe Røskeland - Husholdstyrer
Wilmine S. Vaagen - Aktivitør»

Bekkelaget Seniorcenter

Foreningen Bekkelaget Seniorcenter
Holtveien 6a, 1177 Oslo
Daglig leder: Ketil Aamodt Tlf. kontoret: 23 03 11 30
Hårpleie direkte: 90 68 18 81
Fotpleie direkte: 922 59 447 / 23 03 11 33
Hudpleie direkte: 951 00 729
Mail: post@villaholtet.no
Hjemmeside: www.villaholtet.no
Åpent mandag til fredag fra kl 09.00 til 15.00.
Åpen kafe hver dag fra kl 10.00 til kl 14.00.
Middagsservering tirsdager og torsdager kl 12.30.
Påmelding. Lunsj fredag kl. 12.00.
Faste aktiviteter: Trimgrupper, Linedance, datakafe, sangkor, slektsforskning, snekkerverksted, strikkeklubb, bridge, glass- og porselensmaling, treskjæring. Vi henter med egen bil:
Må bestilles senest kl 15.00 dagen før.
Utletie av lokaler: Se www.villaholtet.no

PROGRAM

Vi har avlyst alle arrangementer foreløpig ut november.

Villa Kirkebakken Menighetshuset på Ormøy

Til leie

dåpsfest, konfirmasjon, minnestund, møter, konferanser, skoleavslutning, teambuilding, fødselsdager for store og små, reunions, bryllup, jule- og sommerlunsjer m.m.

tlf. 23 62 98 70
Epost: post.bo.oslo@kirken.no

Vi har en avtale med Solglimt catering. Får 10% på maten pluss at alt blir servert i porselen. Solglimt har også serveringshjelp.

Telefon: 22379009
E-post: post@solglimt.no

Frivillighetssentralen
Ekeberg - Bekkelaget frivillighetssentral

FRIVILLIGHETSSENTRALEN SØKER FLERE HJELPERE

Vi søker deg som har tid og mulighet til å hjelpe et medmenneske med daglige gjøremål, for eksempel handle, følge til lege, småreparasjoner i hus/hage, eller rett og slett være telefonvenn og støtte slik at vedkommende greier seg selv.

TIL DEG SOM TRENGER EN HÅNDSREKNING

Kontakt Anne Solberg på telefon 22 19 58 00 eller 98 85 80 37
Åpent hus på Rødstua fra mandag til torsdag kl 11:00-15:00
Frivillighetssentralen gir gratis hjelp til praktiske småting som du ikke greier selv, finner en turvenn, en telefonvenn, eller formidler annen hjelp som du har behov for.

www.frivillig-oslo.no E-post: friv.ebk@online.no

Menighetskontor og postadresse:
Sandstuveien 15, 1178 Oslo

Kontortid:
På grunn av smittevernshensyn betjenes kontoret ofte gjennom hjemmekontor. Ring oss på 23 62 98 70.
Telefon 23 62 98 70

e-post: post.bo.oslo@kirken.no
www.kirken.no/bekkelagetogormoy
Bekkelaget kirke, Sandstuveien 15, 1178 Oslo
Ormøy kirke, Ormøybakken 4b, 0198 Oslo
SEM-huset, Brannfjellveien 52, 1181 Oslo

Ansatte:
Daglig leder John A. Gjertsen,
tlf. 23 62 98 70, e-post: jg233@kirken.no

Sokneprest Sverre Bang,
tlf. 900 87 450, e-post: sb499@kirken.no

Menighetsprest Barbro Schmedling,
tlf. 936 82 453, e-post: bs559@kirken.no

Kapellan Mari Løvaas,
tlf. 952 72 120, e-post: ml559@kirken.no

Trosopplæringsleder Kristin Øygard,
tlf. 995 42 113, e-post: ko528@kirken.no

Diakon Andreas Herwig Buer,
e-post: ab565@kirken.no

Menighetskonsulent
Eli Djupvik,
tlf. 23 62 98 70
e-post: ed549@kirken.no

Organist Bekkelaget kirke
Vikar for Øyvind Kristiansen, Elisabeth Vatn, tlf. 90534256
epost: ev677@kirken.no

Kirkemusiker SEM-huset
Øystein Bang, 92838574

Bekkelaget og Ormøy Sokn Eiendom
Forretningsfører André Kobberdal, 984 76 184,
Epost-post@boaseiendom.no

UTLEIE
Bekkelaget Menighetscenter
Kontakt menighetskontoret på 23 62 98 70 eller epost post.bo.oslo@kirken.no

SEM-huset
Inger Marie Solskjær Johansen
tlf. 918 20 992
e-post: sem.utleie@gmail.com

Villa Kirkebakken
Kontakt menighetskontoret på 23 62 98 70 eller epost post.bo.oslo@kirken.no

Bandskolen
www.bekkelagetbandskole.no/
bekkelagetbandskole@gmail.com
93283251

Bekkelaget kirkes barnehage, Styrer Heidi Skram,
tlf. 22 28 29 61.
Nettsider: www.bekkelagetmenighets.barnehage.no

Simensbråten - Ekeberg Seniorcenter
Daglig leder Torunn Leiknes, tlf. 23 24 49 90
Nettsider: www.seniorsenter.no

Bekkelagshjemmet
Institusjonsleder Miriam Berntsen Hasle,
tlf. 23 16 83 00.
Nettsider: www.bymisjon.no/Virksomheter/Bekkelagshjemmet/

Gaver, givertjeneste og misjonsprosjekt
Bankkonto nr. 1607.43.64784 / Vipps: #44737

Gavekonto SEM Vipps: #16485
Gavekonto Ormøy Vipps: #16487

Slik blir julaftens gudstjenester

Også i det vanskelige Korona-året kan vi glede oss til å feire jul. Mye blir annerledes, denne gangen. Det gjelder ikke minst julaftens gudstjenester. I denne tiden er det mye som vil være usikkert, men vi håper og tror at planene vi nå har lagt, kan gjennomføres og at alle som kommer til gudstjeneste vil få en fin opplevelse på julaften, også i år.

Bekkelaget kirke

Gudstjenestene vil holdes utendørs, på kirkebakken, gudstjenestene holdes utendørs, på kirkebakken Fra 13.00 til og med kl. 16.00 vil det begynne en gudstjeneste hver hel og halv time. (13.00, 13.30 osv.) Kirken vil være opplyst og juletreet vil være på plass utenfor, fakler blir tent langs veien opp til kirken, og en trompetist vil spille julesanger fra kirketårnet.

På gudstjenestene blir det forskjellige sang- og musikkinnslag, lesning av juleevangeliet og Deilig er jorden synges til slutt. Gudstjenestene vil naturlig nok være kortere enn på en vanlig julaften, men vil

inneholde det viktigste som hører med i en julaftens gudstjeneste.

Ormøy kirke

Her tenker vi å ta modell av den lokale 17.mai-tradisjonen og feire gudstjeneste fra kirketrappa. Hvert år får kirken et stort juletre i gave fra Ormsund Lions, og i år blir det pyntede juletreet satt opp ute ved inngangen til kirken - til glede for alle forbigående.

Julaften planlegger vi å sette fakler langs hele kirkebakken, tenne bål og forsøke å skape skikkelig utendørs julestemning. Fra kirketrappa holdes det en nokså kort julaftengudstjeneste klokken 15.00. Det blir sang av Solveig Slettahjell og kanskje

får vi også en hilsen fra selveste Betlehem.

SEM-huset

Slik smittesituasjonen ser ut til å bli i julen, vil det ikke være ønskelig å arrangere julaftens gudstjeneste i SEM-husets lokaler, dette året. Vi henviser til menighetens to andre gudstjenestesteder, ved Bekkelaget og Ormøy kirker, og til det som vil bli formidlet digitalt på menighetens hjemmesider.

OBS: Hvis myndighetene gir regler om at grensen for hvor mange som kan samles utendørs reduseres fra 200, som nå, til

f.eks. 50 personer, vil det være aktuelt å bruke et billettsystem (gratisbilletter). Dette vil i så fall bli kunngjort på menighetens hjemmeside: <https://kirken.no/bekkelagetogormoy>

Andre julegudstjenester i Bekkelaget kirke

20. desember,
4. søndag i advent, kl. 11.00:
Vi synger vi julen inn på Julesanggudstjeneste.

25. desember,
første juledag kl. 11.00:
Høytidsgudstjeneste i Bekkelaget kirke.

Vil du være en god hjelper på julaften?

Det trengs mange til å være med å gjøre julaftens gudstjenester gode, trygge og stemningsfulle.

Kanskje du kunne ha lyst og anledning til å være med som en av de gode medhjelperne; For eksempel være vertskap, servere gløgg til folk på kirkebakken, eller andre oppgaver? Bli med!

Vi hører gjerne fra deg på e-post: post.bo.oslo@kirken.no eller på telefon: 23 62 98 70.

Julesanggudstjeneste

Noe av det aller fineste med julen er julesangene. Vi hører dem temmelig ofte på konserter og gjennom radio og TV, men synger dem kanskje ikke så ofte selv, lenger.

Nå får du en god mulighet, den siste søndagen før jul.

På fjerde søndag i advent, 20. desember kl. 11.00 synger vi julen inn i Bekkelaget kirke. Her

skal vi synge mange av julesanger; Noen gamle, noen nye. De fleste er godt kjente, og kanskje blir det også noen hyggelige nye «bekjentskaper». Julesanggudstjenesten blir ledet

av sokneprest Sverre Bang, og musikalsk ansvarlig er organist Elisabeth Vatn.

Velkommen til en fin førjulsopplevelse i Bekkelaget kirke!